

nt

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 21

27. maja 1982

Cena 5.— šil. (7 din)

Poštnina plačana v gotovini

Celovec

P. b. b.

Erscheinungsort Klagenfurt

Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

„Veliki intelektualni potencial“

stran 2

Poslovili smo se od selskega župnika

stran 3

Otroški dan v Št. Jakobu

stran 12

Nova telefonska številka!

Od 25. maja so NSKS, KKZ in Naš tednik dosegljivi pod novo telefonsko številko: 0 42 22/51 25 28!

Slovensko prosvetno društvo „DRABOSNJAK“ vabi na

Drabosnjakov PASIJON

na binkoštno soboto, 29. maja 1982, ob 16.00 uri in na binkoštno nedeljo, 30. maja 1982, ob 16.00 uri na prostem in na farovškem skednju pri podružnici Zgornja vas/Oberdorf na Kostanjah/Köstenberg.

Predstava bo ob vsakem vremenu.

Režija: Igor Košir

Scena: Saša Kump

Kostumi: Milena Kumar

Nastopajo igralci domačega društva in iz okolice. Pri tej priložnosti bodo domači ustvarjalci razstavljali svoja likovna dela (Hanzej Dragašnik, Veronika Zeichen, Herman Mačnik)

Na PASIJON, ki so ga Kostanjčani zadnjič uprizorili leta 1932, vabimo vse rojake od blizu in daleč.

UVODNIK

Že so bile nakazane pomembne postaje življenja in župnikovanja rajnega. Kot predstavnik narodno-politične organizacije pa bi vendar rad posvetil spominske besede tistemu delovanju rajnega, ki je imelo in bo imelo velik pomen za življenje naše narodne skupnosti, tukaj v Selah in sploh na Koroškem.

Župnik Vavti je vse dni svojega življenja spoštoval in ljubil slovenski narod, iz katerega je sam izhajal in za katerega je trpel in žrtvoval, s katerim pa se je tudi radostil in praznoval. Posredovanje verskih in narodnih vrednot, to je bilo zanj enota. Verska skupnost in narodna skupnost zanj nista bili dve ločeni zadevi. Da so si Sele kot fara, katero je vodil in upravljal

Župniku Alojziju Vautiju v slovo

več kot pol stoletja, ohranile svoj verski in narodnostni značaj, je predvsem zasluga rajnega gospoda župnika, ki je že kot mlad duhovnik moral dokazati svojo zvestobo narodu z ječo in s pregnanstvom.

Že leta 1919 je bil zaprt za en teden v vojaški kasarni, za časa druge svetovne vojne je za svoj narod trpel — leta 1940 so ga nacisti zaprli in izgnali iz dežele, postal je žrtev nacistične strahovlade kakor številni drugi njegovi sobratje. Najhujše mesece je doživel v Berlinu-Straubingu. Le dejstvu, da so Amerikanci prej zasedli Dachau, je pripisati, da rajni župnik ni končal v dachauskem taborišču groze in smrti, marveč se je leta 1945 lahko spet vrnil med svoje selske farane.

Spet je odločno prišel za delo, gradil in bodril farno skupnost. Rad je poučeval v šoli. Vedel je, da posreduje poleg vere tudi slovenski jezik. Skrbel je za kulturno življenje. Skupno s provizorjem gospodom Ivanom Matkom je zbiral za novo cerkev in za farni dom. Ali to nista najlepša spomenika rajnemu župniku, nova cerkev, nov farni dom, brez katerih si danes Sel nihče ne bi mogel predstavljati!

Še nekaj moram omeniti: rajni župnik je kot sotrudnik Narodnega sveta koroških Slovencev od njegove ustanovitve naprej redno pisal tudi v Našem tedniku. Kakor že ob 30-letnici Našega tednika, tako tudi danes izrekam v imenu organizacije rajnemu sodelavcu zahvalo in priznanje za dolgoletno zvesto in plodno sodelovanje.

Župnik Vavti je za vedno odšel od nas, a vendar njegova dela ostanejo med nami in nas bodrijo k delovanju po njegovem zgledu.

Gospod župnik Alojzij Vavti, ohranili Vas bomo za vedno v čast-

Nedeljska akademija ob jubileju naše gimnazije:

Praznik vseh Slovencev

Nedeljska slavnostna akademija v celovski Delavski zbornici je bila višek praznovanj in slavnosti četrstoletnega obstoja Slovenske gimnazije. Osrednja slovenskokoroška izobraževalna institucija je do sedaj edina izpolnjena točka sedmega člena. Treba pa je ob tej slavnosti povedati, da gimnazija ob raznih napadih ni bila deležna tiste zaščite in podpore od deželnih in državnih oblasti, ki bi jih morala dobiti. Podprle pa so šolske oblasti gimnazijo zmeraj, kadar je to narekovala potreba — tako pri šolskih problemih, kar sta na tiskovni konferenci preteklo soboto potrdila ravnatelj gimnazije dr. Vespurnik in inšpektor dvor. svetnik dr. Valentin Inzko.

V vseh časih njenega obstoja, v vseh vihrah in sončnih dneh pa so naši rojaki podpirali gimnazijo, zaupali njenemu profesorskemu kolegiju svoje otroke, vedoč, da je omika in izobrazba neprecenljivega in ogromnega pomena za obstoj naše narodnostne skupnosti. (Več o akademiji poročamo na straneh 10 in 11 priloge).

Častna izjava KN

Glasilu koroške FPÖ, Kärntner Nachrichten, je aprila lani citiral Naš tednik z 20. 10. 1980, ki pa nikdar ni izšel, ker v ponedeljkih ne izide NT. Podtikoval nam je, da smo „rasisti made in Kärnten“ ter nam očital „šovinistično mišljenje onstran miru in razumevanja med narodi“. Naš tednik je nato sprožil, preko odvetnika dr. Grilca, proti piscu članka in glasilu koroške FPÖ pravni postopek, pred kratkim pa je „časopis na zatožni klopi“ moral, tako sodišče, objaviti častno izjavo, kjer prekličejo vsa ta podtikavanja.

nem spominu, kakor so nam v spominu veliki možje našega naroda, župniki Ražun, Starc in Poljanec. Odpočijte se zdaj tam, kjer ste vedno radi bili: v Selah. Selska zemlja naj Vam je lahka.

V imenu NSKS izrekam iskreno sožalje sobratom, Vam, žalujočim sorodnikom in selskim faranom.

(Mag. Filip Warasch na pogrebu rajnega selskega župnika)

Slovenščina - nespodoben jezik?

Dne 19. maja letos naj bi bili na Dunaju ponovni razgovori med kanclerjem in zastopniki slovenskih osrednjih organizacij. Kancler jih je po kolodvorski akciji Koroške dijaške zveze (8. maja letos) menda ves ogorčen — odpovedal.

Odpoved je zelo odjeknila v javnosti, posebno večinski koroški tisk je zavzel več ali manj soglasno stališče k odpovedi — pozdravil jo je. Čestital pa je kanclerju celo koroški hajmatdinst, da je končno pokazal Slovence, kdo je po njegovem gospodar v hiši.

V intervjuju z listom svoje stranke in tudi v radiju je kancler povedal, zakaj da je odpovedal ragovore: ker se pod pritiskom demonstracije, kar je po njegovem kolodvorska akcija menda bila, ne bo pogajal. Po-

gajanja, tako Kreisky, naj potekajo v miru. Pa je kancler tudi dodal, naj koroški Slovenci ničesar ne bi zahtevali — ker bi sicer morda mislil, da je spet pod pritiskom.

Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, dr. Matevž Grilc je o Kreiskijevih izjavah dejal, da kancler odgovorov ni povedal zaradi kolodvorske akcije — beri „pritiska“ (opomba ured.), ampak zaradi tega, ker deželni glavar in koroške stranke razgovorov niso hotele. Pričakovati je bilo, da bi razgovori prinesli konkretne, za narodnostno skupnost dobre uspehe.

Močno je predsednik NSKS zavrnil kanclerjeve trditve, češ da so želje dijakov, če zahtevajo vozovnico v slovenščini, materinščini, nespodobne. Potemtakem pomeni, tako dr. Grilc,

da je korištenje in posluževanje ustavno zajamčenih pravic nespodobno! Če pa kancler trdi, da ima razumevanje za težnje Slovencev, pa je odpoved razgovorov še bolj nerazumljiva.

Pripravljenost do razgovorov in ragovori so bili celo takrat, ko je bilo vzdušje na Koroškem in narodnostno vprašanje mnogo bolj napeto kot danes. Koroški Slovenci smo vedno bili pripravljeni za razgovore, kot kaže, pa je tudi kancler spoznal, kar je bilo pričakovati, da se bo treba le razgovarjati, ker zvezno in deželno slepomišljenje ter užaljena stališča ničesar ne prinesejo. Obe osrednji organizaciji sta nedvoumno pokazali svojo pripravljenost za razgovore. Naj to pokažeta tudi zveza in dežela — pa brez užaljenosti in pritiska.

Prijavite otroke k dvojezičnemu pouku!

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše
Janko Kulmesch

Zvezna gimnazija za Slovence — veliko se je že o tej osrednji slovenski ustanovi pisalo. Nešteto je bilo poudarjeno, kako važno vlogo igra Slovenska gimnazija v življenju naše narodne skupnosti. Dala je doslej narodu, kot je to ravnatelj dr. Vospernik povedal v pogovoru z Našim tednikom (štev. 20), 661 absolventov, letos se jim bo še pridružilo okoli 50 maturantov. Vsega skupaj je bilo na šoli bo-

mija, ki je privabila zadnje nedeljo veliko množico staršev, absolventov, dijakov in drugih odkritih prijateljev naše gimnazije.

Upravičeno je veselje, ki ga doživljamo ob tem prazničnem jubileju. Prav tako pa je upravičeno, če ob taki priliki razmišljamo o stvareh, ki niso tako praznične, kot marsikateri odkriti prijatelji naših gimnazijcev ter

„Veliki intelektualni potencial“

disi za eno leto ali dalj do mature 2000 dijakov. Bolj študirani ljudje bi temu rekli „veliki intelektualni potencial“, tako imenovani „navadni“ človek s podeželja pa: „S Slovensko gimnazijo smo koroški Slovenci dobili vrsto izobražencev, ki so nam prej krvavo manjkali.“ Drži, kot drži tudi dejstvo, da narod brez inteligence zdavnaj težje kljubuje asimilaciji oz. pritisku s strani oblasti ter nemškonskonalnih sil. Najbolj se tega zavedajo naši nasprotniki: dobro se še spominjam, ko so mi v času „Ortstafelsturme“ razni zgovorniki KHD in drugih včerajšnjakov rekli: „Dajte Slovincem vse napise, le gimnazijo jim vzemite.“ Za take ljudi je pač gimnazija veliki strup, ki ga (jo) treba uničiti.

Letos obhajamo 25-letnico naše osrednje šolske ustanove. Praznična je bila šolska akade-

absolventov čuti bolečino v srcu. Ko se npr. vpraša, ali je „veliki intelektualni potencial“, ki prihaja iz Slovenske gimnazije, doslej res služil in koristil narodu v zadostni meri. Ko npr. bere v jubilejnem zborniku gimnazije, da je približno 150 maturantov izbralo poklic učitelja, na podeželju pa zaslediš le malo teh absolventov, ki bi se resno posvetili kulturnopolitičnemu delovanju. Isto velja za razne druge „dohtarje“. Gotovo morajo nekateri po sili razmer služiti kruh izven domovine; doma pač ne dobijo primerne zaposlitve. Vendar bi lahko bilo število tistih, ki rešujejo slovensko vprašanje na Dunaju ali v Gradcu, na vsak način manjše.

Delo v domovini in na podeželju je potrebno in zahtevno. Kdaj se bodo tega zavedali vsi „dohtarji“ in drugi študirani ljudje?

Pliberški podžupan F. Oschmautz:

„Manjšina naj se asimilira“

„Priznavamo se k manjšinski zaščiti, vendar mislimo, da je enakopravnost možna le tedaj, če sta oba partnerja enako močna. Šibkejši partner se naj prilagodi močnejšemu, naj se mu ukloni.“ To je pred kratkim izjavil Friedrich Oschmautz, mr. podžupan pliberške mestne občine, vodilni zastopnik lokalne ljudske stranke, direktor pliberške Raike ter referent za turizem. Povedal je to v razgovoru s „Pliberškim časopisom“, ki ga izdaja domača EL in kjer imajo — hvalevredna in pravilna zamisel — tudi zastopniki ostalih frakcij možnost, priti do besede.

Pa to še ni vse: za Oschmautza je asimilacija „Zuwendung zum Staatsgefüge.“ Torej so zanj tisti, ki se nočejo asimilirati, ki torej hočejo ostati svojemu, slovenskemu narodu zvesti, ki nočejo pozabiti svoje materinščine, protidržavno usmerjeni ljudje. Ljudje, ki se obračajo proč od države, jo zavračajo. Kot izgleda, smo za pliberškega podžupana „staatsfeindliche Elemente“. Taki ljudje pa, tako dir.

Zbornik o narodnostnem vprašanju

Dunajska založba „Verlag für Gesellschaftskritik“ je izdala zbornik predavanja, ki so bila podana lani jeseni v okviru znanstvenega simpozija na celovški univerzi. Knjigo, njen naslov je „Kein einzig Volk von Brüdern — Studien zum Mehrheiten- und Minderheitenproblem am Beispiel Kärntens“, lahko naročite pri: dr. Franz Dotter, UBW Celovec/Klagenfurt, Universitätsstraße 65, telefon (0 42 22/23 7 03-474). Naročniki, ki jo naročijo do 4. junija, plačajo subskripcijsko ceno 200.— šil. Pozneje stane knjiga-zbornik 240.— šil.

Oschmautz, nimajo pravice, da se poslužujejo svoje materinščine. Na drugem mestu intervjuja s „Pliberškim časopisom“ namreč pravi, da se lahko nekdo poslužuje svojega jezika le tedaj, če „se priznava k avstrijski državi“.

Takšne stvari torej spušča Oschmautz od sebe. Gospod podžupan so pač želeli povedati to, kar resnično mislijo. Mislijo pa, da so zelo pameten človek; na občinskih sejah ter v družbi nastopajo kot nekdo, ki vse vidi in vse ve, ki ga kritizirati ne sme. In ker so pli-

berški referent za turizem vseviden in vseviden strokovnjak za manjšinsko zaščito, hočejo našo manjšino štiti, katere pa po njihovem ni oz. ne bi smelo biti. Ker se naj asimilira, utone naj v morju večinskega naroda.

Konfuzna, zmedena logika? Konfuzen podžupan, ki le ni tako brihten, kot si to sam predstavlja? Da in ne. Da takšen podžupan le ne more biti tako brihten, to smo doživeli na zadnji dunajski tiskovni konferenci manjšin v Avstriji: ko je namreč mag. Warasch citiral Oschmautzove izjave, novinarji tega niti niso mogli prav verjeti. Čudili so se, da takšen človek lahko pravi takšne „smešne stvari“. Vendar Oschmautz je povedal to, kar misli večina vsemogočih zastopnikov koroških oblasti: manjšina se naj asimilira, beseda „zaščita“ pa je kvečjemu fraza, uporabljiva za nedeljske govore...

Volitve v Jugoslaviji

Pred kratkim je bil izvoljen za novega predsednika predsedstva SFRJ Petar Stambolić. Zamenjal je dosedanega predsednika Sergeja Kraigherja. Vladimir Bakarić pa je bil izvoljen za podpredsednika. Petar Stambolić se je rodil leta 1912 v Brezovi pri Ivanjici. Leta 1941 je bil eden izmed organizatorjev vstaje v Srbiji. Leta 1974 je bil izvoljen v predsedstvo CK ZKJ, leta 1979 pa za člana predsedstva SFRJ.

Na konstitutivnem zasedanju zvezne skupščine v Beogradu so novi delegati izvolili za predsednico zveznega izvršnega sveta Milko Planinc, za predsednika skupščine SFRJ Raifa Dizdarevića, za predsednika zveznega zbora dr. Antona Vrtašca, za predsednika zbora republik, pokrajin pa Nikolo Kmezića. Predsednica zveznega izvršnega sveta se je rodila leta 1924 v Drnišu na Hrvaškem. Doslej je bila predsednica CK ZK Hrvaške, pa tudi članica predsedstva CK ZKJ.

Pred kratkim pa so tudi v Sloveniji izvolili nov izvršni svet ter novo predsedstvo. Za predsednika zbora združenega dela je bil izvoljen Martin Mlinar, za podpredsednika pa Terezija Štefančič; za predsednika zbora občin Mitja

Horvat, za podpredsednika Silva Baumann Cenčič; za predsednika družbenopolitičnega zbora Ciril Ribičič. Za predsednika skupščine SR Slovenije so izvolili Vinka Hafnerja. Po skupni seji vseh zborov republiške skupščine je Vinko Hafner razglasil izvolitev predsedstva SR Slovenije. To sestavljajo: predsednik Viktor Avbelj ter člani Alojz Briški, Majda Gaspari, Stane Markič, Zoran Polič, Franc Popit, Franc Stiglic in po položaju Andrej Marinc, predsednik CK ZKS, ter Mitja Ribičič, predsednik RK SZDL.

Na skupnem zasedanju vseh treh skupščinskih zborov je bil izvoljen izvršni svet (vlada) skupščine SRS. Za predsednika je bil izvoljen Janez Zemljarič, za podpredsednika pa Vlado Klemenčič in Dušan Šinigoj.

Izvolili pa so tudi republiške funkcionarje v izvršnem svetu. Matjaž Kmecl, ki je doslej bil izreden profesor na filozofski fakulteti v Ljubljani, je bil izvoljen za predsednika komiteja za kulturo, Majda Poljanšek je bila ponovno izvoljena za predsednico komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo; za predsednika komiteja za mednarodno sodelovanje je bil prav tako ponovno izvoljen Jernej Jan.

Vloga matere — nekoč in danes

Žene, matere, industrijska družba, štedilnik — boj za enakopravnost...

Pred kratkim smo praznovali materinski dan. Razna kulturna društva so priredila materinske proslave, otroci in mladina so izrazili svojim materam priznanje in zahvalo za njihove žrtve, nesebičnost, ljubezen. Neumestno bi bilo, če bi omalovaževali ali morda celo odklanjali take proslave. Umestno pa je, nekoliko več razmišljati o vlogi žene ter matere — včeraj in danes. Čeprav je bil materinski dan že pred tremi tedni. Ali morda ravno zato... Saj igra danes tako imenovano žensko vprašanje velike vlogo.

Heidi Stingler iz Bilčovsa se je odločila, da objavi nekaj svojih misli k temu vprašanju v NT.

Če veliki svet časti svoje matere, ki so deloma živele v dobrih razmerah, koliko bolj vredne slave so naše slovenske matere, našega malega in že od nekdaj od vseh strani ogroženega naroda. Naš ob-

stoj, naš jezik nam je rešila v prvi vrsti naša mati, ki se ni bala učiti svojih otrok materinskega jezika in jih je vzgajala v narodno-zavedne Slovence. Naše matere so bile močne, nesebične žene, ki niso dopustile, da bi slovenski rod izumrl, marveč so skrbele, da je ostal ta rod borben in zvest svoji domovini. Danes slavimo take matere in jih postavljamo mladim za zgled.

Napačno pa bi bilo, če bi idealizirali preteklost in opevali lepi čas, ker bi bilo to nerealistično. Tudi naše mame in babice so bile kmetice ali strežnice, kar pomeni, da so rodile ter da niso imele časa samo za vzgojo; to pomeni, da tudi one niso imele dosti časa, da bi lahko iskale komunikacijo z otrokom.

Nočem očitati mladim materam, da se premalo zavedajo problema, ki nastane, ko gresta oče in mati na delo, otroka pa pošljeta v vrtec. Toda nujno je treba kritično presvetliti težave in posledice, v primeru, ko mora otrok že zelo zgodaj v vrtec. Dejstvo je, da imamo, z redkimi izjemami, otroške vrce, kjer se govori samo nemško. Velika škoda, ker otrok tako nima možnosti se naučiti dva jezika. Mar nima mati velike naloge, da vzgoji v svojih lastnih otrokih globoko spoštovanje in ljubezen do te naše besede, da se je nikdar ni nikjer v življenju ne bodo sramova-

li? Zavedajmo se, da bodo otroci šele tedaj resnično spoštovali jezik soseda in deželi in drugod, ko bodo z vsem srcem ljubili materinsko besedo.

Toda: v zadnjih desetletjih se je agrarna država vedno bolj spreminjala v industrijsko, kar je povzročilo gotove spremembe in nenazadnje tudi nove probleme. Psihologi so dokazali, če ima naloge gospodinje in matere samo žena, prihaja v takem primeru nujno do konfliktov v družini. Na vsak način je treba za to iskati vzroke v dejstvu, da se delo gospodinje večinoma zelo podcenjuje. Tako je danes zaposlenih izven hiše, to se pravi v obratih, 60 odstotkov vseh žena. Ta zaposlitev pa pomeni za ženo hkrati dvojno obremenitev, ker je največkrat samo po sebi umevno, da izvršijo doma sama naloge gospodinje in matere. Poleg tega pa žena tudi na delovnem mestu mnogokrat občuti zapostavljanje napram moškim; še vedno je družbeno zapostavljena, ker dobi npr. za isto delo nižjo plačo kakor moški. Dejstvo je tudi, da čim višjo pozicijo zavzame žena, tem manj more odločati samostojno.

Poleg izvrševanja poklica in dela v gospodinjstvu se nekatere žene še požrtvovalno udeležujejo v kulturnih društvih. Na žalost pa imamo le malo takih žena. Mnogokrat se ne zganejo prav žene, ki nimajo

poklica, ne kmetije. Niso nikjer aktivne. Zadovoljijo se s tem, da pogledajo trikrat na dan v vrt, kako raste solata, čakajo, kdaj bo prišla sosedinja pit kavo, in morda gredo od hiše do hiše, včasih tudi v cerkev, da bi tudi na ta način mogla zvedeti kako novico. S tem hočem povedati, da je mnogokrat žena sama kriva, če oz. ker noče uživati potrebne enakopravnosti v poklicu, doma, v zakonu — v družbi sploh.

Žalostno pa je tudi dejstvo, da časopisi le redkokdaj posvečajo primerno pozornost našim materam — in če, potem jo pogostokrat le postavijo v luč pridne mame, ki pere, kuha, povija otroka, ali pa celo nasprotno — kakor se to vidi predvsem v televiziji — uporabljajo oziroma zlorabljajo sliko žene še posebno radi kot objekt seksa npr. v reklami. Skoraj nikoli pa ni videti žene v vlogi, ki zahteva odgovornost, izobrazbo ipd.

Zelo pogosto slišimo v zadnjem času o nasilju v družinah. Tako nameravajo na Koroškem — in sicer v Celovcu — v kratkem zgraditi hišo za trpinčene žene. Take ustanove so se uveljavile že na Dunaju, v Linzu, Gradcu in v Salzburgu. Tam iščejo žene razumevanje za svoje velike težave in skušajo spremeniti odnos do samih sebe. Žena sama še mnogokrat občuti, da stori krivico sebi, družini in družbi, če gre delati. Vzrok temu pa je pogosto-

krat idealiziranje dobe, ko so bile mame in babice še mlade. Tedanje razmere največkrat niso dopuščale, da bi žene iskale zaposlitev izven hiše. Naša determinirana vzgoja v marsičem vpliva na celoten duševni razvoj žene. Skoraj povsod v svetu, tudi v najbolj razvitih državah, je vzgoja deklet še vedno tesno povezana z domom in s štedilnikom. Ženska, ki je že od malega sem tako vzgojena, vzgojena v družbi, kjer prevladuje prepričanje, da je moški spol „močnejši spol“, da je moški pristojen za uspeh pri delu, da so mu za kariero vsa vrata odprta, ona pa mora skrbeti za otroke, taka žena mora najprej premagati to tradicionalno mišljenje: Nato se šele lahko lažje zavzema za večjo enakopravnost, lahko šele dokaže, da tudi ona zmore to, kar ji moški svet po krivem in nepotrebnem odreka.

Stingler Heidi

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“. — Uredništvo: Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. — Tisk: Morhorjeva, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. — NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: * 42 22/72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel.: 22 30 23.

Slovo od župnika Alojzija Vautija, najstarejšega duhovnika krške škofije

Bil je kakor planinski hrast

V petek, 21. maja, dan po Gospodovem vnebohodu je odšel od nas najstarejši duhovnik naše krške škofije, dolgoletni in nad vse priljubljeni selski župnik č. g. Alojzij Vauti. Skoraj pravljične se nam zdijo številke, ki smo jih brali na pokojnikovi osmrtnici: 71 let duhovništva, 63 let pastirovanja v Selah in 95 let življenja. Če gledamo te številke in če malo listamo po življenjski kroniki tega moža, potem je edino primerna ugotovitev: bil je kakor planinski hrast, ki se ni uklonil nobenemu ne telesnemu in ne duhovnemu nasilju, celo smrti je do nenavadno visoke starosti kljuboval.

Pokojni župnik Vauti se je rodil 18. junija 1887 v rinkolških Rutah, ali Dobravi šte. 1. Krstil ga je kar drugi dan po porodu tedanji šmihelski župnik in poznejši kanonik dr. Jože Somer. Rute so štejele tedaj samo štiri hiše. V tej samoti in v vsej tedanji skromnosti je doraščal mali Lojzek.

Zemlja v Rutah je bila silno skopa in starši Filip Vauti in žena Marija, rojena Mert sta morala pridno garati od jutra do večera, da sta preživljala šest otrok. Lojzek je raje tičal pri knjigah kot pri vilah in grabljah. Zato je oče, velik bukovnik in izreden talent, ki je zelo spoštoval duhovniški stan, jasno odločil: „Naj gre študirat!“

Malega študenta je pospremil novomašnik Alojz Mlinar v Kranj na gimnazijo. Stanoval je privatno. — Moral se je učiti brez nadzorstva in pomoči kakega prefekta. Študiral je pridno. Po maturi pa je nevarno zbolel. Starši so ga poslali v zdravilišče Iko ob Jadranskem morju, kamor je tudi pozneje kot duhovnik rad zahajal na dopust.

V boleznih je imel čas, da je precej razmišljal. Pod vplivom sorojaka iz Dolinčič, poznejšega škofa dr. Gregorija Rožmana, se je odločil za bogoslovni študij na celovškem semenišču. Po končanem 3. letniku je bil leta 1911 posvečen v duhovnika. Novo sv. mašo je daroval v Šmihele. Šmihelska fara se je tedaj lahko postavila z lepim številom duhovnikov-domačinov. Duhovniški poklic ni bil v krizi kot je danes. Čislan je bil in vsaka družina je bila ponosna, če je smela vzgojiti sina duhovnika. Bilo je tudi več pripravljenosti na žrtve.

Vavtejeva prva kaplanska služba je bila v Št. Jakobu v Rožu pri znanem župniku Ražunu. Tam se je mladi duhovnik v narodni zavesti še bolj utrdil in spoznal je poslanstvo slovenskega duhovnika, da ljudstvu odpira in posreduje poleg verskih tudi narodno kulturne vrednote. To spoznanje je postalo mlademu Vavteju vodilo in ravnalo za vse njegovo poznejše življenje.

Po kratkem kaplanovanju v Št. Jakobu je prišel za kaplana

v bližino svojega rodnega kraja, v Pliberk. Tu je s sobratom, prano umrlim Cirilom Kandutom pomagal dekanu Mariniču oskrbovati obsežno župnijo s svojimi sedmimi podružnicami. Pliberški verniki so novega kaplana zelo čislali, tudi že zato, ker so ga poznali že iz bogoslov-

nih let. Radi so poslušali njegove kratke, a tem bolj jedrnate pridige.

Iz Pliberka je prišel nato za provizorja v Podljubelj, kjer pa ni dolgo ostal. V Selah je namreč tedaj zbolel župnik Linasi in g. Vauti je bil od škofa poslan v Sele, da bi tamošnjega obolelega župnika nadomeščal.

Ko je ta kmalu umrl in so z njegovo smrtjo Sele izgubile svojega župnika, je ostal g. Vauti v Selah ter postal njegov naslednik in s tem najmlajši župnik v škofiji.

Tu v Selah, pri teh rodoljubnih pridnih ljudeh se je za mladega nadebudnega duhovnika odprl njegov življenjski delokrog.

Kmalu si je osvojil srca teh poštenih srčno dobrih hribovcev, ki so v svoji vernosti precej spoznali v svojem župniku dobrega očeta. Vzljubili so ga in mu ostali zvesto vdani vsa dolga leta njegovega pastirovanja. Zavedali so se, da jim je božja Previdnost poslala duhovnika, ki ima svoje prepričanje, ki dela, moli in trpi s svojo čredo. In s to svojo čredo je ostal pokojni tesno povezan do smrti, povezan v sreči in nesreči, v miru in vojni, v vseh sončnih in mračnih dogodkih farnega življenja.

Svoje prepričanje kazati, zagovarjati in braniti, je bila že od nekdaj nevarna lastnost za slovenskega človeka na Koroškem. To je bridko čutil ob koncu 1. svetovne vojne poleg mnogih slovenskih duhovnikov tudi župnik Vauti.

Za svoje prepričanje je moral ponovno v zapor.

Leta 1919 je moral tudi on bežati pred tako imenovano „Volkswehr“, ki je oropala župnišče do golih sten. Povezanost med čredo in pastirjem je prišla tudi ob tej priliki lepo do izraza, ko so pregnanega in zasledovanega g. župnika lastni farani pri samotnem Košutniku v kašči skrivali cele štiri tedne.

Pokojni župnik Vauti je bil v svojem življenju velik prosvetar in očetovski prijatelj dijakov. Pri njem v Selah so se shajali svojčas slovenski dijaki, imeli svoje

počitniške sestanke, tu se je ustvarjalo tisto dijaško gibanje, iz katerega je izšla zavedna slovenska inteligenca vojne in po vojne dobe.

Ta dijaška srečanja v Selah so bili nepozabno lepi dnevi, ko nas je dobrotorni selski župnik bodril in nam nudil v svojem farnem domu, — prvem na naših koroških tleh — zavetje in oskrbo. Sploh je bilo župnišče v Selah s svojim župnikom priljubljeno shajališče slovenske inteligence. Radi so sem tudi prihajali duhovniki-sobratje. Iz selskega g. župnika sta izžarevali očtovska dobrohotnost in privlačna iskrenost. Znal je poslušati, pa tudi bodriti, tolažiti in spodbujati.

Njegova od doma podedovana, takorekoč prirojena skromnost se je zrcalila iz vsega njegovega bitja. Kdor koli se mu je bližal, ga je to navdalo z zapanjem.

Župnik Vauti je bil lik ljudskega duhovnika, ki ni bil samo iz ljudstva vzet, temveč ki je tudi za ljudstvo živel, delal, molil in trpel, kratkomalo s svojo selsko čredo delil veselje in bridkost, delo in trpljenje. Obdan od svojih faranov, znancev in prijateljev je obhajal svojo zlato, biserno in železno sv. mašo.

Jubileji so dar božji. Tega se je pokojni vedno zavedal ter bil Bogu za ta dar hvaležen.

Za časa Hitlerjeve strahovlade je bil za dobo petih let izgnan iz svoje fare. Nekaj let je v izgnanstvu v Schöder ob Murau na Zg. Štajerskem bil pomočnik tamošnjemu župniku, večji del tega časa (22 mesecev) pa je prebil v zaporih, tudi v Berlinu, kjer ni manjkalo dosti, da bi ga bili na smrt obsodili. Končno je bil obsojen v koncentracijsko taborišče Dachau.

To je trnjeva pot slovenskega duhovnika rodoljuba, kateremu je Bog, mati in domovina pomenila v življenju vse.

Njegov spomin je z neizbrisnimi črkami vdolben v srca Selanov in vseh koroških Slovencev.

Rinkolške Rute, polne borovega vonja, so nam ga dale; naj bi njegov svetli duhovniški lik vzbujal v idealnih mladih srcih bližnje in daljne okolice primeren odziv v tem smislu, da bi se ta ali oni fant ob svojem razpotju le odločil za pot, katero je hodil naš pokojni Vautinov gospod. Hvala mu za njegovo delo, molitev in trpljenje.

67 let je delal v Selah

Minuli ponedeljek se je zbralo ogromno ljudi iz vseh krajev Koroške, da je pospremilo rajnega župnika na zadnji poti. Pogrebne obrede in mašo je opravil ob asistenci provizorja Ivana Matka ter številnih duhovnikov, krški škof dr. Egon Kapellari.

V pridigi je provizor Matko dejal, da pokojni župnik Vauti nikoli ni iskal plačila in hvale za svoje delo, ki ga je požrtvovalno opravljal nad pol stoletja v Selah. Alojzij Vauti pa ni bil le duhovnik, marveč tudi učitelj in kulturni delavec. Predvsem njegova zasluga je, da so zgradili novo, lepo farno cerkev. Rajni župnik pa je z vso dušo in telesom živel z narodom, iz katerega je sam izhajal in za katerega je živel. Mešani pevski zbor iz Sel je pod vodstvom Francija Čertova olepšal pogrebno slovesnost.

V imenu sobratov se je poslovil od rajnega, najstarejšega župnika krške škofije, Avguštin Čebul, ki je orisal življenje pokojnega in njegove zasluge ter delo. Predsednik Krščanske kulturne zveze, Lovro Kaselj se je zahvalil za vso delo in trud, ki ga je pokojni Alojzij Vauti imel z mladino, s katero je naštudiral številne igre, jih naučil slovenskih pesmi, najprej v Šmihele, nato v Selah. Župan Anton

Škof dr. Egon Kapellari je opravil pogrebne obrede

Hribernik je dejal, da je pokojni župnik bil velika obogatitev tudi za občino. Njegovo delo za faro in občino bo ostalo v trajnem spominu. Tudi oba predstavnika osrednjih političnih organizacij sta se župniku Vautiju zahvalila za ves njegov trud in delo za slovenski narod. Podpredsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, Filip Warasch je orisal delovanje pokojnega v organizaciji NSKS. Bil je stalno povezan z vodstvom koroških Slovencev. Vsa leta je bil zvest dopisnik

Našega tednika. „Globoko je rajni spoštoval in ljubil slovenski narod in slovensko zemljo. Naj mu bo slovenska zemlja lahka,“ je končal predstavnik NSKS. Za Zvezo slovenskih organizacij pa se je poslovil predsednik dipl. inž. Feliks Wieser. Spregovorila sta tudi ravnatelj selske ljudske šole Hans Jaklitsch. V imenu župnijskega sveta, pevskega društva in KPD „Planina“ se je pokojnemu župniku zahvalil za vsa prizadevanja in za ves trud, Stanko Olip.

PRIREDITVE

OBVESTILO udeležencem potovanja v Nemčijo od 29. do 31. maja:

Odhod v soboto, 29. maja 1982. Vožila bosta dva avtobusa v sledečem vrstnem redu:

Libuče — cerkev	5.00
Drveša vas — gost. Potočnik	5.05
Šmihel — Šerčer	5.10
Globalnica — Šoštar	5.15
Dobrija vas — Sienčnik	5.25
Št. Rupert — gosp. šola	5.35
Celovec — Mohorjeva	6.00
Bilčovs — zadruga	6.30
Št. Ilj — cerkev	6.40
Žitara vas — Rutar	5.30
Galičija — cerkev	5.40
Borovlje — avtobusna postaja	6.05
Št. Janž — Tišler	6.15
Rožek-Goriče — avtob. post.	6.30
Lipa — avtobusna postaja	6.45
Salzburg/Walsenberg	
Autobahn/mejni prehod	10.00

RAZSTAVA SLIK IN OBJEKTOV JOŽETA BOSCHITZA

Čas: od 10. do 29. maja 1982, v Avstrijskem kulturnem inštitutu v Zagrebu

MLADINSKO POTOVANJE V SOVJETSKO ZVEZO

Leninograd — Moskva — Kiev

Od 4. 7. do 11. 7. 1982

Starost: do 32 let

Prijave: Prof. A. Malle, tel. 24 73 35

Cena: 5650.—

KONCERT

Prireditelj: SPD „Rož“ v Št. Jakobu v Rožu

Kraj: Farna dvorana v Št. Jakobu v Rožu

Čas: nedelja, 6. 6. 1982, ob 20. uri

Nastopata: Moški pevski zbor „VRES“ iz Prevalj in MPZ „Rož“ iz Št. Jakoba v Rožu

Krščanska kulturna zveza v Celovcu in Katoliško prosvetno društvo „Planina“ v Selah

vabita na

SREČANJE KOROŠKIH VIŽARJEV

v nedeljo, 13. junija 1982, ob 14. uri pod Mažejevo lipo (poleg cerkve) v Selah. (Ob slabem vremenu bo prireditelj v farni dvorani).

Nastopajo domači ljudski godci in pevci z Zile iz Roža in Podjune.

Povezuje: dr. Janko Zerzer

Veseloigra s petjem

„STUDENTJE SMO“

Prireditelj: Prosvetno društvo v Velikovcu

Kraj: dvorana šolskih sester v Št. Rupertu pri Velikovcu

Čas: četrtek, 10. 6. 1982, ob 15. uri (na praznik Rešnjega telesa)

Gostuje igralska skupina SPD „Danica“ iz Št. Vida v Podjuni

Katoliška mladina v Celovcu

vabi na

MLADINSKI DAN

ki bo v nedeljo, 6. 6. 1982, na Zilski Bistrici

Spored:

9.00 Zbiranje pri ljudski šoli v Zahomcu

9.30 Skupen začetek z molitvijo in igro

10.00 Razdelitev v interesne skupine

12.15 Kosilo

13.45 Maša

Nato družabni popoldan, Na sporedu bo nastop skupine iz Uke, Jadagani, skeči, skupne pesmi, smešnice, skupni plesi.

Krščanska kulturna zveza in Katoliška otroška mladina v Celovcu prireja

DVODNEVNI SEMINAR ZA OTROŠKE VRTNARICE IN VODJE OTROŠKIH ZBOROV

od sobote, 12. junija, s pričetkom ob 9. uri, do nedelje, 13. junija, do 12. ure v Domu v Tinjah

Seminar bo vodil znani skladatelj, pesnik in vzgojitelj prof. Janez Biltenc iz Ljubljane.

Cena: 200.— šil.

Prijave sprejema Krščanska kulturna zveza, Viktringer Ring 26, Celovec, tel.: 0 42 22/51 25 28 - 23 ali 24, in Katoliška otroška mladina, Vittringer Ring 26, Celovec, tel.: 0 42 22/51 11 66

Celovec

Pred kratkim je bila v modri dvorani Doma glasbe letošnja konferenca žensk treh dežel, ki jo je organizirala Zveza slovenskih žena. Njena predsednica Milena Gröblacher je konferenco odprla, Marija Jurič pa je imela glavni referat o ženski v družbi, o njeni izobrazbi ter poklicu in zaposlovanju. Povedala je, da so ženske v vseh poklicih zastopane, samo nekateri — pač tipično ženski — so večinoma v „njihovih“ rokah. To pa ni zadovoljivo stanje. Prišle so ženske iz Slovenije, pokrajine Furlanije-Juljske krajine ter iz Koroške.

Popoldan so si ženske ogledale muzej pri Peršmanu, v Železni Kapli pa so jih pričakali in pozdravili društvo ter zastopnice žena.

Sekira

V soboto in nedeljo, 15. in 16. aprila, je Kulturno društvo „Ivan Cankar“ z Dunaja obiskalo Koroško. Društvo deluje že vrsto let med dunajskimi Slovenci, ima mešani zbor, ki ga vodi prof. Ipavec in obisk Koroške je bil hkrati letni izlet otrok, ki obiskujejo na Dunaju dopolnilni pouk v slovenščini, svoji materinščini. V soboto zvečer so priredili v hotelu Korotan v Sekiri pester kulturni večer. Zapel je mešani zbor, nastopili so recitatorji, zelo pa je užgala šolarska folklorna skupina.

Folklorno skupino je ob tej priliki posnela tudi televizija. V nedeljo so si po maši ogledali tudi glavno mesto Koroške in so tako na krut način spoznali „koroško stvarnost“ — pomazano Slovensko gimnazijo. Morda bo pa „karikaturist“ KTZ sedaj napravil še bolj odurno in hujskaško karikaturo kot pa po napadu na gimnazijo.

Rojaki z Dunaja so obiskali še Gospo Sveto in vojvodski prestol.

Pliberk

V soboto, 22. maja, je bil pri Schwarzlnu v Pliberku že tradicionalni koncert MPZ „Podjuna-Pliberk“.

Predsednik Herman Germ je pozdravil številne poslušalce in častne goste, kot župana Mikuscha s soprogo, podžupana Frica Kumra, mestnega svetnika Folteja Vautija s soprogo, tajnika ZSO Luca, sodnika dr. Huga Ramnela s soprogo in druge.

Nam vsem že dobro znana otroška skupina s Suhe pod vodstvom učitelja Pepeja Kropa je ob začetku koncerta razveselila poslušalce. Otroci so z navdušenjem zapeli domače in tuje narodne pesmi in tako osvojili srca navzočih.

Dekleta iz Nonče vasi so s svojim nastopom dokumentirala, da pridno va-

dijo in z vneto prepevajo pod vodstvom učiteljice Nežike Kert. Iz sosednje Slovenije je prišel na ta koncert Koroški oktet iz Raven pod vodstvom Tonea Ivarnika. Slišali smo nekaj zahtevnih pesmi, katere so moški zelo dobro podali.

Mešani pevski zbor Podjuna iz Pliberka se je publiku v Pliberku predstavil z deloma zelo zahtevnimi pesmimi in jih ubrano zapel. Lahko rečemo, da šteje Podjuna danes med najboljše zборе na Koroškem. Predvsem nas je navdušila interpretacija zahtevnih kompozicij Mozarta in Brucknerja. Podjuna nam je na tem koncertu postregla z marsikaterim dosežkom in doživeli smo prave umetniške trenutke. Tonetu Ivarniku in njegovim pevcem čestitamo k temu uspehu.

Med posameznimi skupinami je bral svoje pesmi ravnatelj Herman Germ. Kot pred kratkim v Žvabeku, je tudi v Pliberku navdušil navzoče. Spored pa je napovedovala učenka Slovenske gimnazije Veronika Riedl iz Nonče vasi.

Koncertni večer je zapustil v obiskovalcih globok vtis, saj je prikazal vrsto skupin, ki se z vso vneto trudijo za širjenje in ohranjanje domače kulture.

Žvabek

Žalostna novica o smrti našega priljubljenega rojaka Pavleja Pernjaka je nas vse hudo prizadela. Pavlej se je rodil kot drugi od devetih otrok Tončke in Floreja Pernjaka na Bregu pri Žvabeku. Bil je zelo priden učenec. Po ljudski šoli je vstopil v Slovensko gimnazijo, katero je končal z odličnim uspehom. Na dunajski univerzi je študiral nekaj let arhitekturo. V zadnjem času pa je bil nastavljen pri Kmečki zbornici v Celovcu.

Njegovo življenje je bilo vedno polno ljubezni in dobrote, njemu samemu pa ni dalo vedno tiste vsebine, katera bi mu pripomogla do resničnega zadovoljstva in sreče.

Velika množica prijateljev, sošolcev, učiteljev in znancev je spremljala Pavleja na zadnji poti k večnemu počitku. Nobeden ni hotel in ni mogel verjeti, da nam je zahrbtna bolezen dokončno vzela tega dobrega prijatelja.

Družini Pernjak in vsem žalujočim izrekamo naše sožalje. Pavleja pa bomo ohranili v blagem spominu.

Suha

Katoliška mladina Pliberk-Žvabek-Suha si šteje v veliko čast, da bo krški škof dr. Egon Kapellari kmalu njen gost. Mi mladi iz Pliberka, Žvabeka in Suhe se veselimo tega obiska in vas vse vabimo na srečanje s škofom, ki bo v petek, 11. junija, s pričetkom ob 17. uri na Suhi.

Spored: Ob 17. uri v farni cerkvi na Suhi sveta maša. Nato sledi kulturna prireditelj in diskusija s škofom.

Naše srečanje s škofom stoji pod geslom „Z otroki, za otroke — za mir“. Pri sveti maši in pri kulturnem sporedu sodelujejo otroške skupine s Suhe, iz Žvabeka, Doba, z Božjega groba in iz Libuč. Kulturno prireditelj prirejamo v čast našemu visokemu gostu. Na to srečanje vabimo predvsem tudi vernike suške fare.

Kotmara vas

Šolska mladina z vsemi učitelji kotmirške šole, sorodniki in znanci so se poslovili v ponedeljek, 17. maja 1982, na kotmirškem pokopališču od učiteljice Ilse Knapp, ki je dolga leta poučevala v Kotmari vasi. Mnogo prezgodaj so jo strli prehudu udarci življenja. Julija lani je njen sin Walter, ki je pičel mesec poprej uspešno končal gimnazijo, postal nedolžna žrtev prometne nesreče. Predvsem tega udarca ni mogla preboleti. Odšla je na oni svet.

Župnik Maks Michor se je v svojem poslovnem govoru zahvalil rajni rojakinji iz Šmarjete v Rožu za njeno dolgoletno požrtvovalno vzgojno delo, v imenu šole in poklicnega zastopstva pa se je poslovil ravnatelj Josef Schwarz.

Naj rajna učiteljica Ilse Knapp počiva v miru. Pogrešala jo bo predvsem hčerka Inga.

Bilčovs

V že precej znani oddaji „Radiospielwiese“ sta preteklo soboto sodelovala po dva kandidata iz občin Bilčovs in Döllach (Mölltal). Občino Bilčovs sta pri tem kvizu zastopala Jozi Part in Heidi Stingler.

Ta radijska oddaja je po mnenju kandidatov precej dobro uspela. Med drugim prav gotovo tudi zaradi tega, ker se ORF ni bal predstaviti občine Bilčovs takšne, kot je — namreč dvojezična. Tako je v ORF zapel tudi moški pevski zbor „Bilka“ pesem „Žabe“. Na žalost pa je bilo opaziti, da živi v Celovcu še nekaj zagriženih nestrpnih, katerim je odveč, slišati kakšno slovensko pesem — vrhu tega še v nemški oddaji. Jasno je to stališče zavzela neka žena iz Celovca, ki se je po telefonu — še preden je zapel slovenski zbor pesem do konca — razburjala, češ da zgleda, da imajo Slovenci že vse privilegije in pri tem seveda tudi ni varčevala s psovkami.

Kljub temu je treba reči, da so ostali poslušalci reagirali pozitivno: v primerjavi s prejšnjimi tovrstnimi oddajami je bila omenjena Celovčanka edina, ki se je razburjala zaradi slovenske pesmi in besede.

ČESTITAMO

Srienčev oče Folti z Bistrice pri Šmihelu praznuje te dni 76. rojstni dan. Čestitamo!

Helena Orasch, Kapla na Dravi, praznuje 73. rojstni dan. Čestitamo!

Milka Jernej, Moosburg, praznuje svojo 50-letnico. Čestitamo!

Alojzija Santič, Wiesenau 32, praznuje 76. rojstni dan. Čestitamo!

Mariji Dimšnik iz Zgornje vasi pri Žvabeku vse najboljše k 60-letnici!

Iskreno čestitamo Pivkovi mami iz Doba k njeni 80-letnici!

Marija Marko, po domače Furažova v Vincelni vasi je te dni praznovala svojo 70-letnico. Želimo ji obilo zdravja in božjega blagoslova.

Slovenski športni klub Obir vabi na 3. OBČNI ZBOR

ki bo v soboto, 29. 5. 1982, ob 20.00 v hotelu Obir v Železni Kapli.

PLES

Prireditelj: Slovenski športni klub Obir

Kraj: hotel Obir v Železni Kapli

Čas: sobota, 5. 6. 1982, s pričetkom ob 20. uri

Igra ansambel „LARIX“ iz Logarske doline

SIMPOZIJ „130 LET MOHORJEVE DRUŽBE V CELOVCU“

Prireditelj: Mohorjeva družba v Celovcu

Kraj: Slomškov dom v Celovcu, 10. Oktober-Straße 25

Čas: petek, 11. junija 1982, s pričetkom ob 9.30

Spored predavanj:

Univ. doc. dr. Andrej Moritsch: Zgodovinsko ozadje ustanovitve Mohorjeve družbe

dr. Avguštin Malle: Mohorjeva družba od ustanovitve do pregona na Prevalje

dr. Valentin Inzko: Celovec, središče slovenske kulture in literature. Možje Mohorjeve

dr. Erih Prunč: Literarni pomen Mohorjeve družbe

dr. Janez Hornböck: Mohorjeva družba od 1920 do danes in njen pomen za zamejske Slovence

Vsakemu predavanju bo sledil razgovor.

ZAHVALA

Ob smrti in pogrebu častitega gospoda župnika

ALOJZIJA VAUTIJA

konz. svetnika, železnomašnika, župnika v pokoju in najstarejšega duhovnika krške škofije se zahvalujemo vsem, ki so molili ob krsti rajnega in se kljub slabemu vremenu udeležili pogrebnih svečanosti. Naša posebna zahvala velja škofu dr. Egonu Kapellariju, ki je vodil somaševanje, vsem duhovnikom, sorodnikom in znancem ter vsem udeležencem pogreba. Zahvalujemo se prav tako vsem govornikom, ki so ob poslednjem slovesu orisali in počastili življenjsko delo pokojnika.

Hvaležni farani

Sporočamo žalostno vest, da je v petek, 21. maja 1982, v 95. letu starosti umrl v Selah konz. svet., železnomašnik, župnik v pokoju in najstarejši duhovnik krške škofije

ALOJZIJA VAUTI

Pokojni je bil vse svoje življenje neutrudni delavec na verskem, narodnem in kulturnem področju. Bil je ustanovni član Narodnega sveta koroških Slovencev, dolgoletni sodelavec Našega tednika ter vnet kulturni delavec.

Koroški Slovenci se klanjamo spominu velikega rojaka, ki smo ga spremili k večnemu počitku v ponedeljek, dne 24. maja 1982.

Narodni svet koroških Slovencev
Krščanska kulturna zveza
Naš tednik

Iz dejavnosti avstrijsko-jugoslovanskega društva:

Obisk pri umetniku Jožetu Horvatu-Jakiju

Lanskoletna razstava svetovno znanega in priznanega surrealističnega slovenskega umetnika Jožeta Horvata-Jakija v celovski mestni hiši je bila izreden uspeh. Na željo številnih članov je zato Avstrijsko-jugoslovansko društvo priredilo v soboto, 15. maja 1982, ogled Jakijeve domačije in galerije v Nazarjah v Savinjski dolini in ogled raznih kulturnozgodovinskih zanimivosti v tistem kraju. Ni treba posebej omenjati močnega vtisa, ki ga je zapustila mnogostranska Jakijeva umetnost (ni ga skoraj materiala od železa mimo papirja in tekstila do keramike in stekla, ki ga Jaki ne bi bil uporabil), predvsem pa srečanje s tem samoniklim, temperamentnim in pristrčnim sinom prekmurskih ravnin, ki se je udomačil sredi hribov in gorovja Savinjske doline.

Izredno doživetje je bil ogled baročne župne cerkve v Radmirju, posvečene misijonarju Frančišku Ksaveriju, predvsem zaradi nadvse dragocenih mašnih oblačil. Zaključno srečanje je bilo v Gornjem gradu (tam stoji največja, tudi baročna cerkev mariborske škofije) v domači gostilni, ki jo je Jaki sooblikoval pri preureditvi.

Letošnje kulturno potovanje v Jugoslavijo (lansko je bilo za državni praznik, cilj pa so bili hrvaški žavnin slikarji v Hlebinah) je organiziral dejelni tajnik Avstrijsko-jugoslovanskega društva Werner Pressl, med udeleženci so bila med drugim podpredsednik, bivši namestnik deželnega glavarja Thomas Truppe, predsednik koroškega

deželnega zbora Josef Guttenbrunner in jugoslovanski konzul Alfonz Naberžnik, ki je odlično tolmačil. V Nazarjah pa se je pridružil bivši jugoslovanski generalni konzul v Celovcu Milan Šamec. Tudi podžupan mozirske občine je bil tam navzoč. Umetnik Jože Horvat-Jaki je poklonil v spomin vsakemu obiskovalcu odtis ene svojih grafičnih dragočnosti.

Vogrče

„Ubogi Lojz!“ Tako smo pomilovali Voglovega Lojza ali uradno Alojzija Kerbitz. Navsezgodaj v službo v Celovec, zvečer še poseben tečaj za mojstrski izpit mehanika, spal je premalo, jedel premalo, da je bil vedno bolj prekla in da bi moral skoraj hlače držati, da mu ne uidejo. Poleg vsega še kmetija doma. Eno ga je držalo še pokonci: ljubezen do Kati, namreč Kropivnikove Kati, ki se David piše. Ljubezen je močna reč, vse prenese in pretrpi.

Lojz ni imel časa, da bi daleč iskal gospodinjo. S potnim listom poštenege fanta je šel čez mejo na Vogrški gori v šmihelsko faro in tam zaprosil Emila, slavnega čebelarja in nekdanjega še bolj znanega izdelovatelja cokol in sodov, za hčerko in starša sta bila zadovoljna, saj takega fanta ni mogoče kupiti v nobenem supermarktu. In take neveste tudi ne.

Spoznala sta se pa — na vogrškem odru. Lojz je vedno sodeloval pri farni mladini, bil dober igralec, ki nas je vedno zabaval kot humorist ali komik. Kati je dokončala triletno strokovno šolo v Št. Jakobu v Rožu, bila nastavljena pri Sienčniku v Dobri vasi, rada je igrala in priložnost je imela blizu v Vogrčah in tam se je vžgalo in gorelo, pa ne izgorelo.

Prelepi majski dan, 16. majnika, slovesni dan, ju je združil kot moža in ženo. Poroča je bila v Rinkolah, kot se spodobijo za nevesto, ki ima še očeta mežnarja. Poročil ju je nevestin stric, župnik Ignacij David, z njim je somaševal vogrški župnik, ki je imel pomemben nagovor in jima simbolično izročil šopek naših domačih rož: nagelj, roženkraut in rožmarin. Pomenijo medsebojno ljubezen in zvestobo, pa tudi do svojega naroda, do materine besede in naših navad in izročil, upanje in zaupanje in pristrčno domačnost. Prepeval je vogrški cerkveni zbor skupaj z nekaterimi rinkolskimi pevci, ker je ženin tudi cerkveni pevec in član farnega sveta. Pevka in igralka je bila tudi njegova sestra Marija, ki pa nam jo je žalibog mož odpeljal v Železno Kaplo. Zato smo pa tembolj Vogrjani veseli nove družine, posebno pa osamela vdova Voglova mati.

Novoporočencema čestitamo in vso srečo v zakonu želimo!

Ob mnogih materinskih proslavah tudi mi nismo ostali brez nje. Obhajamo jo zvesto prav vsako leto in zajame vse otroke dobre volje. Vsebinsko so si vse podobne, glavno pa je tista pristrčnost in domčanost, ki seže v srca otrok in staršev. Žalibog je marsikje tako, da moških materinska proslava ne vidi kot da ti ne bi imeli mater in ne privoščijo otrokom veselja, da bi pokazali staršem svoje pevске in igralske zmožnosti. Teh je hvala Bogu kar dovolj. Bili smo zadovoljni in še smeja smo se naužili.

Birma 25. aprila je bila ena prvih letošnjih in po novem škofu podeljenih. Radovedni smo bili, kako bo pod novim škofom, pa je šlo zelo lepo in pristrčno in smo hvaležni škofu za vse razumevanje. Fara se je pripravila notranje in zunanje, skoro vsi so sodelovali. Mlaji sicer danes niso nujno potrebni za birmo, vendar naši izredno visoki mlaji še danes pričajo o navdušenju in ponosu fantov in mož, da postavijo rekordno velike mlaje za slovesnost sv. birme in še farnega patrona sv. Florijana.

Kotmara vas

Poglavitni točki zadnje seje kotmirskega občinskega odbora (sreda, 19. maj 1982) sta bili odobritev obračuna za leto 1981 in razširitev občinskega vodovodnega omrežja.

Obračun za leto 1981 je bil soglasno odobren, s presežkom iz prejšnjega leta bo mogoče lažje financirati načrte za leto 1982. Pri vodovodnem omrežju so bila oddana elektriška dela (fa. Skriener, Celovec), odobren je bil znesek za honorarje in potrjen načrt za finansiranje za leto 1982. Občinsko vodovodno omrežje se bo razširilo še na Gorje, Čezavo, Medrejtje in Golič. Za kmetovalce bo važno, da bosta izstavljala odslej naprej papirje za živino zdravnik dr. Šiman Janah in kmet Johann Perkonig, pd. Korat, ker je Josef Adlassnig, pd. Žlajhar, to službo zaradi starosti oddal. Občinski odbor je med drugim tudi sklenil prepoved parkanja pri dovozu k novemu gasilskemu poslopju in pred vojaškim spomenikom (to kočljivo vprašanje je načel odbornik EL Jože Wakoujnj v svojem ustnem vprašanju).

Nadalje je občinski odbor sklenil nekaj dodatkov k prostorskemu načrtu, prevzem jamstva in odplačila za kredit 170.000.— šil. za pot na Vrdi in nakup vozila Unimog (pribl. 730.000.— šil. skupno s plugom za sneg). Sklepi so bili soglasni, seji je predsedoval župan Josef Struger.

Krščanska kulturna zveza in Slovenski informacijski center sta v sodelovanju z Mešanim mladinskim zborom Slovenske gimnazije v Celovcu, ki ga vodi prof. Jožko Kovačič in ansamblom „Korenika“ iz Šmihela pod vodstvom Alberta Kraigerja izdala kratko ploščo „Ob reki Dravci“. Posneti sta dve pesmi Milke Hartmanove, „Ob reki Dravci“ in „Ostanimo prijatelji“, melodijo zanj pa je zložil skladatelj Hanzl Artač. V torek so na sedežu NSKS zastopniki organizacij in skupin predali pri majhni slavnosti prvo ploščo pesnici in slavljenci Milki. Tajnik NSKS, Franc Wedenig je orisal njeno delovanje in se ji zahvalil za vse njeno delo. Milka pa je dejala, da jo veseli, če zbori pojejo njene pesmi, posebno pa, da je Hanzl Artač čustveno odel pesmi v glasbeno oblačilo.

Ploščo lahko kupite v obeh slovenskih knjigarnah in pri SIC-u (Viktringer Ring 26, tel.: 0 42 22 - 51 25 28). Plošča stane 50 šil.

Prosimo, izrežite in odpošljite na naš naslov:
Naročam _____ izv. plošče „OB REKI DRAVCI“

Ime: _____

Naslov: _____

dan: _____ podpis: _____

Mirko Paintner razstavlja v Domu v Tinjah

V galeriji Doma v Tinjah, ki je odprla vrata lani septembra, razstavlja svoja dela avtodidakt Mirko Paintner. Rodil se je leta 1947 v Podgorjah. Po ljudski in glavni šoli so ga starši vpisali na Slovensko gimnazijo v Celovcu, kjer je maturiral leta 1967. Po maturi si je izbral študij glavnošolskega učitelja za risanje, ročno delo in slovenščino. Leta 1971 se je vrnil kot likovni vzgojitelj na Slovensko gimnazijo. Sedaj uči v Celovcu na glavni šoli in na šoli za vrtnarice.

Slikarstvo je Mirka Paintnerja zanimalo že v gimnaziji. Večkrat je razstavljal svoje slike ob zaključnih akademijah Slovenske gimnazije. Aktiven pa je bil tudi v kulturnem krožku Koroške dijaške zveze in ko je leta pripravila likovni natečaj, je Paintner odnesel 1. nagrado. Pozneje se je moral slikarstvu

zaradi poklicne preobremenjenosti odpovedati. V zadnjih letih pa se spet intenzivneje bavi z likovno umetnostjo. Leta 1980 je razstavljal v Delavski zbornici v Celovcu, leto navrh je zasedel pri tekmovanju koroških amaterskih slikarjev 3. mesto. Sedanja razstava v Tinjah je zanj prva samostojna.

Glavni motiv Paintnerjevih slik je pokrajina. Pokrajino slika delno neposredno po naravi, po vtisih, ki jih sprejema na sprehodih, delno pa te vtise le bežno skicira, jih notranje predela in uporabi šele pozneje v ateljeju. Pri upodabljanju narave se najraje poslužuje zelene barve, ker z njo najbolj more prenesti na gledalca tisti notranji mir, ki ga sam občuti pri svojem delu. Paintnerjeva tehnika je izključno akvarel.

Umetnik razstavlja svoje slike v galeriji v Tinjah do 12. junija.

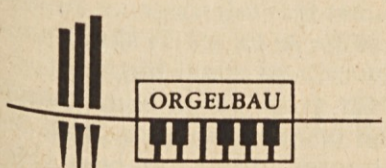
Obiščite galerijo Wernerja Berga

Vodstvo Werner Bergove galerije sporoča, da je galerija v Pliberku od četrta, 20. 5. 1982 do 31. 10. 1982 spet vsak dan od 10.00 do 12.00 in od 16.00 do 18.00 ure odprta.

Obisk galerije je po dogovoru možen tudi izven navedenega časa.

Tudi letos je razstavljenih večje število slik, katerih še nikjer niso pokazali. V posebnem prostoru je nameščena cela vrsta fotografij iz umetnikovega življenja.

IŠČEMO prodajalko za tekstilni in kozmetični oddelek. Pogoji: nemški in slovenski jezik. Prijave prosimo pisмено na SUPERMARKET Blažej, 9150 Pliberk (+)

Walter Ottitsch

Privat: 9020 Celovec — FischelstraÙe 23 — tel.: (0 42 22) 33 05 52
Delavnica: 9072 Bilčovs — Podgrad 7 — tel.: (0 42 28) 27 39
Umetniška in strokovna izdelava novih cerkvenih orgel vsake velikosti
Restavriranje — predelava — uglaševanje — čiščenje — mehovi za orgle
Popravila harmonijev in uglaševanje

PREBLAUER®

PREBLAUER®

Naravno čista koroška zdravilna mineralna voda, poznana že od leta 1007!
Preblauer je s preko 6000 mg mineralov v 1 litru najbogatejša avstrijska mineralna voda

Preblauer je popolnoma naraven, brez kakršnihkoli umetnih dodatkov!

- Preblauer je zdravilen. Pomaga:
- pri prehladnih vnetjih ledvic in mehurja
  - pri ledvičnih kamnih
  - pri okrevanju po operacijah prostate in mehurja
  - pri prehladnih vnetjih dihalnih poti

Zatorej: Glej nase in pij PREBLAUER!

10. kulturni teden v Globasnici:

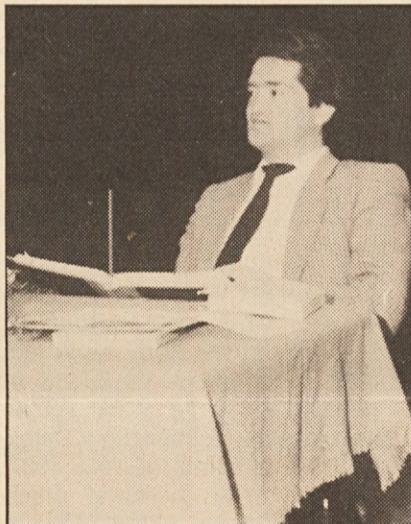
„Jeppe s hriba“, nato podjunska kislja juha

Preteklo soboto se je končal 10. Globaški kulturni teden. Marljivi globaški društveniki tako vsako leto pokažejo s svojim kulturnim tedom, ki ga skupaj prirejata SKD Globasnica in SPD Edinost iz Štebna, nekaj novega.

Letos so kulturni teden začeli z igro Ludviga Holberga „Jeppe s hriba“, ki je privabila gledalce od blizu in daleč. V torek pa je bilo predavanje o izkopavanju zgodnje-krščanskih cerkva pri Sv. Hemi. Predaval je dr. Fr. Glaser. V četrtek so lahko poslušali predavanje dr. Ludvika Karničarja o koroških narečjih. Za otroke pa so v soboto priredili otroški popoldan. Zbralo se je precej otrok, ki so si z zanimanjem ogledali lutkovno predstavo šmihelčanov „Ringa, ringa raja“.

V soboto zvečer je Globaško in Štebensko društvo privabilo k Šteklju na večer domačih jedil precejšnjo število ljudi. Marsikateri obiskovalec se je začudil, ko je prišel v kuhinjo, da bi pogledal, kaj so naše kuharce skuhale in spekle. V celi hiši je dišalo po podjunski kislji juhi, ajdovih zavitkih — povitjakih, govejem mesu, hrenovi omaki in po praženem krompirju. Pri damačinah se je videlo, da so bili precej lačni, saj so kar zaporedoma vsa jedila preizkusili. Med

častnimi gosti sta bila tudi predsednik Narodnega sveta, dr. Matvez Grilc in konzul SFRJ Alfonz Naberžnik. Tudi častni gostje so se kar dobro počutili, saj jim je podjunska kislja juha kar dobro teknila. Med drugim je bila navzoča tudi nam vsem znana podjunska kuharica Milka Hartman. Tudi Milka se je posluževala podjunske jedi, saj je ona sama vodila pred

nedavnim številne kuharske tečaje. Na vprašanje, ali je bila podjunska jed okusna, je Milka smehljajoče odgovorila: „Jed je bila tako dobra, da bi je ne mogla boljše skuhati.“ Ko so vsi navzoči gostje pokusili podjunsko jed, pa je večer še popestril mešani pevski zbor „Peca“, pod vodstvom Janeza Petjaka, ki je zapel nekaj pesmi Milke Hartmanove.

Dr. Andorfer predaval o manjšinski zakonodaji

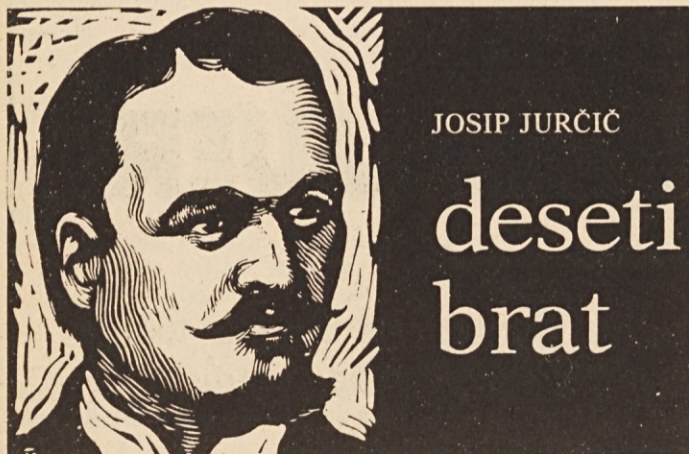
V petek, dne 21. 5. 1982, je v dunajskem klubu predaval dr. Andorfer o manjšinski zakonodaji; brez dvoma je dr. Andorfer eden najboljših strokovnjakov na tem področju.

Po kratkem uvodu, v katerem je seznanil klubaše o splošnih pravilih avstrijskega prava, se je podrobneje posvetil aktualni situaciji pravnega stanja v Žitari vasi. Zapleten juristični položaj je obravnaval zelo podrobno in nazorno. Bistveno je, da bo ta pravna zadeva imela tudi v koroški manjšinski politiki izredno tehtne posledice. Tožba, ki sta jo vložile osrednji organizaciji pri ustavnem sodišču, ne velja izključno le za uporabo slovenskega jezika na uradih, ter dvojezične napise na žitajsko šolo, temveč tudi za topografske krajevne napise. Ker sedmojuljska zakonodaja za Žitaro vas ne predvideva topografskih napisov, bi pozitivna odločitev ustavnega sodišča razveljavila tudi del tega, za nas nesprejemljivega zakona. S tem pa ne bo zavržen le del krivičnega manjšinskega zakona o narodnih skupinah (VGG), ampak tudi zadnje (predvsem s strani deželnega glavarja Wagnerja) trditve, češ da je člen 7 rešen.

Zadeva okoli Žitare vasi in Kukovice je, pravno gledano, primer defenzive. Dr. Andorfer pa je mnenja, da velja geslo: „napad je najboljša obramba“ (tudi v pravu). Meni s tem, da vidi v postopanju osrednjih organizacij pravne nedostatke.

S trditvijo, da bi z boljšim postopanjem marsikatera odločitev izpadla v našo prid, je zaključil svoje pomisleke. Ob vseh teh dejstvih lahko z napatostjo pričakujemo odločitev ustavnega sodišča. Naša naloga pa je, da se povsod zavzemamo za naše pravice in se solidariziramo z ravnateljem žitajske šole Kukovica.

Za KSŠ spisala Flori Wieser in Lipan Ogris-Martič

JOSIP JURČIČ

deseti brat

46.

Prišedši do blizu vasi, postal je malo in premišljal, kod bi šel, da bi bilo bolj prav. Zagledal je luč na hribcu, kjer je Krjavljeva kočja stala, in, ne gledé veliko na steze in meje, koračil je vse prek. Pred kočjo pak je zopet postal, kakor da bi pomišljal, ali bi potrkal ali ne. Odločil se je naposled ter dvakrat udaril s palico po durih.

Okno se odpre in Krjavelj pomoli svojo debelo glavo ven. Pa kakor da bi ga bil gad pičil, pomakne se hitro nazaj.

Doktor Kaves bi bil lahko slišal, kako je Krjavelj po hiši sem ter tja dirjal in ves v strahu vpil: „O Je-

zus in sv. Lucija! Na pomaganje! O, kje imam žegnano vodo, žegnano vodo! In oljkovo vejico od cvetne nedelje! Hudič, hudič, sam hudič je po tebe prišel! Pred vrati stoji, ves črn je. O sv. Lucija! Moli, Martinek, moli! Gotovo si popred, ko so bili gospod pri tebi, kakov smrtni greh zamolčal.“

In ko je Krjavelj našel v neki črepinji, s pajčevino zavlečeni, žegnano vodo in oljkovo vejico od cvetne nedelje, začel je skozi okno neusmiljeno škropiti in vpiti: „Hudoba, poberi se, hudoba, poberi se!“ Ali hudoba pred vrati se ni hotela pobrati. Trkalo je čedalje bolj.

Krjavelj tja v zadnji kot počene in začne moliti, ropotati in regljati, da je bilo groza.

Težko je bilo Martinku Kravlja toliko utolažiti, da si je dal dopovedati, da zunaj ni hudiča, ampak najbrž Lovre ali pa gospod Piškav. Tako se je dal preprositi, da je šel odpirat. Vzel je svojo črepinjo z žegnano vodo, storil križ in junaško zapah odrinil od vrat ter obenem za dva koraka odskočil.

V veliko njegovo tolažbo je namesto hudobe v izbo stopil samo stari Piškav. Martinek je Krjavlja prosil, naj gre ven.

Bralec je gotovo že zapazil, da je naš Krjavelj nagle jeze in da posebno rad godrnja, če se mu prav povšeči ne godi. Ni nam tedaj treba praviti, da je tudi zdaj prav slabe volje šel ven.

Krčanska kulturna zveza v Celovcu in
Katoliško prosvetno društvo „Planina“ v Selah
vabita na

SREČANJE KOROŠKIH VIŽARJEV

v nedeljo, 13. junija 1982
ob 14.00 uri

pod Mažejevo lipo (poleg cerkve)
v Selah

(Ob slabem vremenu bo prireditev v farni dvorani)

Nastopajo domači ljudski godci in pevci
z Zile, iz Roža in Podjune.

Povezuje: Dr. Janko ZERZER

Prisrčno vabljeni!

Darovi za tiskovni sklad

Johan Sereinig, Reka 40.—, Johan Gröblacher, Reka 40.—, Viktor Antonič, Reka 20.—, Anton Isop, Gorinčiče, 50.—, Terezija Zwitter, Tešnje 20.—, Anton Amruš, Tešnje 5.—, Ana Kobenčič, Tešnje 20.—, Josef Krištof, Velika vas 20.—, Andrej Schüttelekopf, Velika vas 50.—, dr. Simon Hoja, Šentjakob 120.—, Josef Diessinger, Šentjakob 20.—, Jakob Siter, Šentjakob 20.—, Doro-teja Samonig, Šentjakob 50.—, Alojz Baumgartner, Bistrica 50.—, Ana Jelenik, Šentjakob 20.—, Marija Amrusch, Šentjakob 40.—, Johan Lederer, Reka 20.—, preč. g. Janez Tratar 40.—, Janko Janežič, Leše 70.—, Anton Gabriel, Leše 40.—, Franc Keusch, Breznica 20.—, Josef Amruš, Svatne 20.—, Janez Mikl, Svatne 20.—, Josef Mikl, Svatne 20.—, Johan Kajžnik, Svatne 50.—, Johan Pirker, Področica 20.—, Simon Lepišič, Podgorje 50.—, Franc Wrolich, Podgorje 20.—, Johan Inzko, Podgorje 50.—.

SPAR

SUPERMARKET
PLIBERK

Iščemo
blagajničarko

Predpogoj:

Obvladanje obeh
deželnih jezikov

Telefon: (0 42 35) 22 02
9150 Bleiburg/Pliberk

SPAR

„Da bi te sapa vzela, sivec ti sivi!“ govoril je zunaj pred vrati in je oddihovaje se luno ogledoval. „Kako sem se ga ustrašil! Precej bi ga otepel, če je prav gospod, ko bi se le upal. Da bi se le ne bila kakova žilica v meni utrgala, ker tako dehtim ko kovaški meh. Še enkrat naj pride ta stavec in naj me tako zastraši, jaz mu bom tri take tja v zobe povedal, da se bo za uho prijel, saj jaz tudi njega ne strašim, zakaj bi pa on mene? In pa še to, to! Ti škrici v mojo hišo dohajajo, jaz moram pa zunaj biti tačas. Čakaj me, čakaj, kar noter grem pa ga bom vprašal, kdo je hišo zidal, jaz ali on? Čigava je, moja ali njegova? To me pa prav zares grabi! Jaz bom videl, kdo bo meni rekel: pojdi ven! kaj sem mačka, ka-li, ali pa še pes, da me bo ven gonil!“

Krjavelj vstane in hoče v hišo iti, da bi Martinka in Piškava pošteno in do dobrega ozmerjal. Pa ravno tako naglo se skesa in zopet usede.

„Kaj jim čem?“ pravi. „To so vsi coprniki! Noben den ni v gnadi božji zapisan. Če se takih bolj ogiblujete, boljši možje boste.“

Nekaj časa se zamisli.

„To pa to!“ začne zopet. „To mu bom pa precej jutri povedal, desetemu bratu, da potlej, ko bo mrtev, ima me pri miru pustiti. Tega jaz kratko in malo nočem, da bi z onega sveta nazaj hodil in ponoči okrog moje hiše lazil in strašil. Če ima kaj na

od petka, 28. maja 1982

do četrta, 3. junija 1982

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Benedke — 22.20 Slike v ogledalu — 22.35 Poročila.

ČETRTEK, 3. junija: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV — 10.30 Buck Rogers — 12.00 Gottfried Kumpf — 12.40 Komaski — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Slike naše zemlje — 18.00 Prosim za mizo — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kakor ugaja Bogu — 21.15 Apropos D'ormesson — 22.15 Šport — 23.05 Poročila.

2

PETEK, 28. maja: 17.30 Proč od klišeja — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Pregledi — 21.10 Politika ob petkih — 22.20 Kriminalka — 0.00 Poročila.

SOBOTA, 29. maja: 15.45 Koncert — 17.00 Dežela in ljudje — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Torquato Tasso — 23.00 Vprašanja kristjana — 23.05 To je bil Roy Bean — 0.50 Poročila.

NEDELJA, 30. maja: 10.55 Papežev obisk v Angliji — 14.00 Šport — 16.50 Tedenski pregled — 20.15 Globočina — 22.15 Šport — 22.30 Kriminalka — 0.05 Poročila.

PONEDELJEK, 31. maja: 9.35 Maša papeža v Manchestru — 16.00 Ptice — 16.45 Šport — 17.15 Pesnikovanje in resnica — 18.00 Buck Rogers — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Dober nasvet ne

RADIO CELOVEC
SLOVENSKE ODDAJE
Petek, 28. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz kulturnega življenja: Akademija Slovenske gimnazije — 1. del.

Sobota, 29. maja:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 30. maja:

07.05—07.35 Duhovna misel — Ljubzen v srca naša vlij... (Marijine pesmi).

škoduje nikomur — 20.15 Kraj dejanja — 21.45 Apropos film — 22.30 Kako nastane nenavaden film — 23.15 Poročila.

TOREK, 1. junija: 16.30 Iz parlamenta — 17.45 Šolska TV — 18.00 Orientacija — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Glasba z Dunaja — 21.03 Dalas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 2. junija: 16.30 Iz parlamenta — 17.45 Šport — 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Dnevnik psa čuvaja — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cafe central — 21.05 Queen — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Umetnine — 23.35 Poročila.

ČETRTEK, 3. junija: 17.30 Šport — 17.45 Šolska TV — 18.00 Na poti po Avstriji — 18.30 Dnevnik psa čuvaja — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Trič-trač — 21.50 Deset pred deseto — 22.10 Dr. Egon Seefehner, 70 — 22.30 „Bodočnost časopisja“ — Poročila.

1

PETEK, 28. maja: 8.50 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.30 TV v šoli — 17.25 Poročila — 17.30 Mak ob progi — 18.00 Čez tri gore — 18.30 Obzornik — 18.45 O sadovnjakih — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Včeraj... za jutri — 20.40 Propagandna oddaja — 20.45 Ne prezrite — 21.00 Gospod

Ponedeljek, 31. maja:

07.05—07.35 Naj pesmica naša darilo vam bo.

Torek, 1. junija:

09.30—10.00 Za našo vas.
14.10—15.00 Koroški obzornik — Minute z... Rdeče, rumeno, zeleno.

Sreda, 2. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Čas za popevko. — Naša beseda: Jožica Čertov bere svoje pesmi in prozo.
21.00—22.00 Posnetki akademije Slovenske gimnazije (25-letnica Državne gimnazije za Slovence).

Četrtek, 3. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Družinski magazin.

Horn — 22.00 Poročila z 9. kongresa ZK Srbije — 22.15 Nočni kino: Fantje iste klape — 22.10 Poročila.

SOBOTA, 29. maja: 8.00 Poročila — 8.05 Ciciban, dober dan — 8.35 Mi smo mali muzikanti — 9.05 Mak ob progi — 9.35 Deček s Sotle — 10.35 Novo vznemirja — 11.35 Človekovo telo — 12.05 Ljudje in zemlja — 13.05 Poročila — 16.35 Poročila — 16.40 Deček Daku — 17.45 Španija '82 — 18.50 Naš kraj — 19.05 Zlata ptica — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Bobo — 21.40 Zrcalo tedna — 21.55 Poročila z 9. kongresa ZK Srbije — 22.25 Jazz na ekranu — 22.45 Poročila.

NEDELJA, 30. maja: 9.10 Poročila — 9.15 Živ, žav — 10.10 Martin Eden — 11.10 TV kašipot — 11.30 Narodna glasba — 12.00 Kmetijska oddaja — 13.00 Poročila — 15.45 Prislunhimo tišini — 16.20 Poročila — 16.15. Osem filmskih pričevanj — 18.00 Športna poročila — 18.10 Reportaža z mednarodnega badmintonskega tekmovanja — 18.40 Opera narave — 19.10 Risanka — 19.22 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Vojaki, I. del — 21.00 Človek brez meja — 21.30 Športni pregled — 22.00 Poročila.

PONEDELJEK, 31. maja: 10.00 TV v šoli — 14.30 TV v šoli — 17.00 Poročila — 17.05 Novo vznemirja — 18.05 Znanstveno tehnični film — 18.30 Obzornik — 18.45 Zdravo, mladi — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 35 mm — filmska delavnica — 21.30 V znamenju.

TOREK, 1. junija: 10.00 TV v šoli — 14.30 TV v šoli — 17.15 Poročila — 17.20 Slovenske ljudske pravljice — 17.35 Jugoslovanski narodi v pesmi in plesu — 18.05 Pisani svet — 18.30 Obzornik — 18.45 Čas, ki živi — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Aktualno — 20.45 Fontamara — 21.40 V znamenju.

SREDA, 2. junija: 10.00 TV v šoli — 14.30 TV v šoli — 17.35 Poročila — 17.40 Ciciban, dober dan — 18.00 Gudarji kapitana Gaucha — 18.30 Obzornik — 18.45 Naša pesem skozi pesem — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Jara Gospoda — 21.35 V znamenju.

ČETRTEK, 3. junija: 10.00 TV v šoli — 14.30 TV v šoli — 17.05 Poročila — 17.10 Mladi virtuozji — 17.30 Mi smo mali muzikanti — 18.00 Mozaik kratkega filma — 18.30 Obzornik — 18.45 Po

sledih napredka — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Studio 2 — 21.30 Aktualna oddaja — 22.10 V znamenju.

2

PETEK, 28. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Kolibri — 18.15 Beseda mladih — 18.45 Teleskop 81 — 19.30 TVD — 20.00 Glasba ob osmih — 20.50 Zagrebška panorama — 21.05 Povečava — 21.55 Nočni kino: Ti in jaz.

SOBOTA, 29. maja: 17.00 Liga mladih lingvistov — 18.00 Človek in pol — 19.00 Ljudska ustvarjalnost — 19.30 TVD — 20.00 Koncert zabavne glasbe — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Čez Atlantik — 21.55 Športna sobota — 22.15 Dokumentarna oddaja.

NEDELJA, 30. maja: 15.45 Bleščeče oči — 17.30 Nedeljsko popoldne — 18.55 Risanke — 19.30 TVD — 20.00 Velikani Jazza — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.05 Mladost Karla Marxa — 22.00 Kronika Sterijevega pozorja.

PONEDELJEK, 31. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Ilustrirane zgodbe — 18.00 Otroci pojo — 18.15 Izobraževalna oddaja — 18.45 Športni grafikon — 19.30 TVD — 20.00 Znanost — 20.55 Zagrebška panorama — 21.15 Dober večer — 22.05 Gibljive slike — 22.50 Kronika Sterijevega pozorja.

TOREK, 1. junija: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Otroška oddaja — 18.15 Čas knjige — 18.45 Na obisku — 19.30 TVD — 20.00 Narodna glasba — 20.45 Spomini — 21.35 Zagrebška panorama — 21.50 Dokumentarni filmi neuvrščeni dežel — 22.20 Kronika Sterijevega pozorja.

SREDA, 2. junija: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Otroška oddaja — 18.15 Aktualnosti — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Kulturna oddaja — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Hlapci — 23.00 Kronika Sterijevega pozorja.

ČETRTEK, 3. junija: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Ne kličite me Bobi — 18.15 Znanost — 18.45 Zabavno glasbena oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Teleskopija — 21.00 Po izbiri: Strogo nadzorovani vlak — 22.30 24 Ur — 22.35 Kronika Sterijevega pozorja.

vesti, naj mi zdaj pové. Kaj je meni tega treba, da bi spati ne mogel ponoči od straha? Tega meni ni nič treba!"

In enakega je Krjavelj še mnogo uganil, luno ogledovaje. Gospod Piškav pride iz kočice in hitro odide.

„Pa reci kdo, da je ta človek v gnadi božji!" godrnja Krjavelj in gleda za njim. „Star je ko zemlja in vendar ti dirja, kakor bi kraško burjo spustil."

In res je imel stari posebno spešne korake. Palica mu je malo rabila in le redkokrat se je spotaknil.

Pomenek, ki ga je imel s svojim sinom, desetim bratom, menda nikakor ni bil tak, da bi se mu bilo srce olajšalo, temveč videlo se je, da je posebno nemiren in razburjen. Večkrat je pogledal proti nebu, roka se mu je pestila in čuden glas je bilo slišati iz njegovih ust, glas, ki je kakor izdih globoko od znotraj privil se na jezik, ki je pa bil bolj divjega, nerazločnega značaja.

Prišel je domov. Vrata so bila še odprta. V svojo sobo prišedši, je vžgal luč, potem pa naglo hodil po sobi gor in dol, kakor da bi nekaj premišljal.

Naposled se je usedel k mizi, nataknil naočnike in začel pisati.

Pisal je dve uri.

Potem je iz zaklenjene omare vzel več pisem. Bile so menice in drugi papirji denarne vrednosti.

Vse je skupaj zapečatil in naredil napis: „Mojemu sinu Marijanu!"

Cel zapečateni šop je potem vtaknil v žep pri plašču.

Še enkrat se je vrnil k omari, vzel iz polne vrečice nekaj tolarjev in s klina snel pištolo, katero je skrbno ogledal. Potem je zopet vse zaklenil.

Ogrne plašč, ozre se še enkrat po sobi in gre ven po stopnicah dol.

Zdolaj je Krivčevemu stanovanju nasproti ležal Marijan. V to sobo stopi stari tiho. Krivčevka je dremala na stolu pri bolniku in se ni prebudila.

Oče pristopi bliže k bolnemu sinu, položi roko na čelo, potiplje žilo in šepeta: „Umreti ne more!"

„Sin, bodi srečnejši, ko je bil tvoj oče!" pravi, ko je Marijana nekaj minut gledal. „Kolni ga, če hočeš!"

In morda čez dolgo dolgo časa je prišla zdaj solza v oko možu, ki solz ni poznal.

„Ponoči in v boleznih te pustim kakor volk svoje mlade v brlogu. Pustim te, da te ne bom nikdar več videl, da bom poslovil se od tega sveta, smrdljive luže! O, da bi ti drago prepričanje imel o življenju, da bi vedno v dosedanjih sanjah ostal! Zato te nisem budil, zato nočem, da bi ti očital kdo očeta."

Pri teh besedah se je bila Krivčevka zbudila. Stari je ni opazil. Odšel je.

„Kaj neki to pomenja?" mislila si je. „Bog ve, če je bolezen zagovarjal, ka-li? Moram vendar pogledati za njim!"

In ko je šla po prstih iz sobe, našla je vežna vrata na stečaj odprta. „Za božjo voljo, kaj bo neki delal zunaj?" mislila je in gledala po dvorišču in po vrtu. Gospoda ni bilo nikjer. Ravno je bila namenjena vrata zapahnuti, ko zasliši tam pri hlevu nekaj šumenja.

Gospod Piškav je bil konja osedlal in Krivčevka je videla, kako ga je zasedel in odjahal z dvorišča po poti proti Slemenicam.

„Da bi le ne znorel! Prehladil se bo, potlej bom morala okopavati ga kakor zdaj Marijana. Zmerom sem mislila, da ne bo nič dobrega, ker je ponoči zunaj ostajal. Zdaj je pa staknil, česar je iskal. In stari še lajgla kaj dobi."

Tako je majka gostolela, zapiraje vrata, potem pa šla svojemu ljubeznivemu povedati, kaj je videla.

Na Slemenicah je bila še luč, čeravno je bilo že precej pozno ponoči. Bili so zdaj v gradu samo domači, zakaj stotnik in Vencelj s hčerjo so se bili koj odpravili, ko so videli, da bi bili po neprijetnem dogodku s Kvasom za celo družino kakor gostje skoro nadležni.

V navadni sobi sta sedela graščak in njegova žena. Manica in prejšnji Kvasov učencel sta bila odšla spat. Oče in mati pak sta ukrepala to in ono. Mati je zagovarjala hčer, kolikor je mogla, oče pa ji je očital, da bi bila ona morala bolj paziti.

(Dalje prihodnjič)

Čudež se ni zgodil

Še dvakrat mora Slovenski atletski klub nastopiti v vigradnem prvenstvu. Medtem ko je slovenska enajsterica po ključku jesenskega prvenstva upala, da bo vstopila v koroško ligo, se je stvar do konca letošnjega prvenstva znatno spremenila. Po jesenskem kolu je SAK zaostajal za vodečim moštvom na lestvici vzhodne podlige le za eno točko. Po nedeljski tekmi na Košatovem igrišču proti moštvu iz Velikovca pa zaseda SAK tik pred koncem prvenstva sicer dobro 5. mesto, toda slovenska enajsterica ima deset točk manj kot Mostič, ki bo verjetno vzhodno podligo v naslednjem prvenstvenem letu „zastopal“ v deželni ligi. SAK se je torej presneto vračunal in boljši rezultat kot 5. mesto je za moštvo športnega vodje Kordeža nemogoč.

Moštvo SAK-a sodi po tekmah vigradnega prvenstva med najslabše in je edina enajsterica, ki v vigradnem kolu ni premagala nobenega nasprotnika.

Minulo nedeljo se je „strašna“ serija slovenskih atletikov nadaljevala. Dolgo časa se je zdelo, da bo SAK-u končno uspela prva in tako zaželena zmaga v vigradnem prvenstvu, toda čudež se ni zgodil: minuto pred koncem srečanja se je vse upanje igralcev in številnih navijačev zrušilo. Gostje iz Velikovca so izenačili.

Slovenski atletski klub je od prve minute naprej igral zelo dobro in nasprotnikova obramba je imela velike težave, da se je ubranila napadov. Nekajkrat so gostje iz Velikovca sicer „našli“ pot do vrat SAK-a, toda obramba ni imela večjih težav. Zdelo se je, da bodo slovenski igralci prvič v vigradnem kolu dosegli dve točki. Gusti Zablatnik

je uspešno zaključil odlično soloakcijo in zatresel nasprotnikovo mrežo. Po zadetku je SAK še naprej močno pritiskal na nasprotnikova vrata, gledalci so lahko videli dobre akcije slovenskih atletikov, toda do konca prvega polčasa se rezultat ni spremenil.

Druga polovica nogometnega srečanja je bila bolj razdrta. Sicer je SAK bil še naprej terensko v premoči, toda ni bilo več videti tistega slovenskega moštva, ki je v prvi polovici konsekvantno branilo in prav tako napadalo.

Sicer je SAK imel še nekaj stoodstotnih možnosti za zadetek, toda soloakcije nekaterih igralcev so slovenski enajsterici „zlomile hrbtenico“. Posamezni igralci so pozabili, da je nogomet skupinska igra in tako ni čuda, da je tekma postala s strani SAK-a predstava posameznih igralcev, ki mislijo, da so odlični igralci, v resnici pa so skupini in moštvu le v škodo.

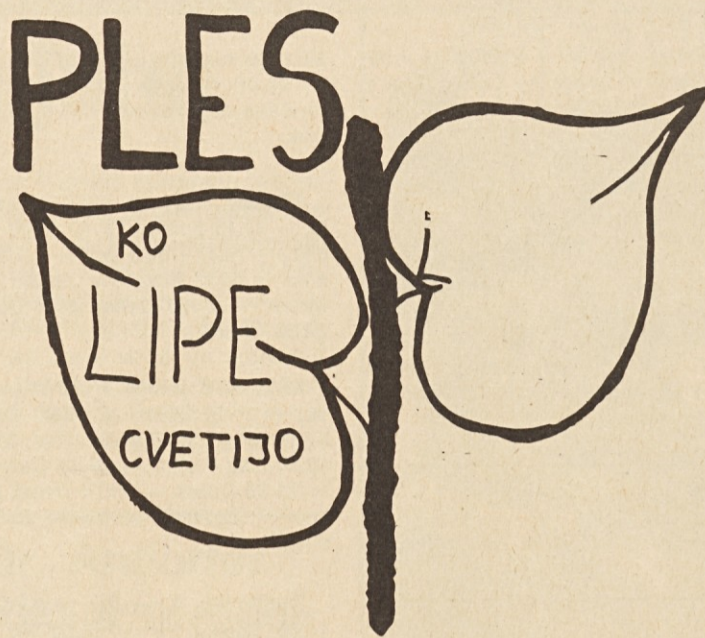
Vrhu tega se je poškodoval najboljši napadalec Justin Polanšek, ki ga je moral odpeljati z igrišča bolniški voz. K sreči poškodba ni bila tako huda, kot se je domnevalo. Namesto Polanška je vstopil v igro Wieser.

Tik pred koncem srečanja pa je gostom iz Velikovca uspelo izenačiti rezultat. Dvakrat je rešila slovensko moštvo pred zadetkom prečka.

Vrata slovenskih atletikov je tokrat dobro čuval Malle. Standardni vratar Ahlin nam je iz neznanih vzrokov ostal v Sloveniji.

Postava: Malle, Perč, Babšek, Drnovšek, Woschitz, Zablatnik, Polanšek, (Wieser), M. Kreutz, Fera, Luschnig, Velik.

KPD „DRAVA“ iz ŽVABEKA
vabi na

SOB. 5. 6. - 20h
v gostilno **HAFNER**
GORNJA VAS -
Igra: „KOROŠKI ODMEV“

„Mladi kristjani — nova pota“

mladinski dan
6. 6. 1982 na Zilski Bistrici

INTERESNE SKUPINE

1. „Kaj nam pomeni Zila?“
Vodi: mag. Urban Popotnig
2. „Sodeluj pri delu za mir!“
Prizadevanja za mir na svetu in kaj lahko doprinesemo mi.
Vodi: Rudi Vouk, ml.

3. „Mladi kristjani — nova pota“
Pogovori o temi dneva z domačini
Vodi: Marko Trampusch
4. „Zaradi ljubege miru...“
Vodijo: Štefan Kramer, Stana Millo-nig, Alojzija Jank
5. „Brat sonce in sestra luna“
Doživljanje narave po zgledu sv. Frančiška.
Vodi: p. Ivan Antolič
6. „Kako si predstavljamo boljši svet?“
Kreativno risanje
Vodi: Tone Boschitz

Na mladinski dan bo vozilo več avtobusov, s katerimi se lahko pelješ na Zilsko Bistrico. Prosim, da na prijavnico napišeš postajo, kjer boš pristopil.

6.00 Suha	120.—	6.00 Kazaze	110.—
6.05 Žvabek	120.—	6.10 Dobrla vas	110.—
6.15 Pliberk	120.—	6.20 Št. Lipš	110.—
6.20 Šmihel	110.—	6.30 Žitara vas	110.—
6.25 Globasnica	110.—	6.40 Železna Kapla	110.—
6.35 Dobrla vas	110.—	6.55 Galicija (Wildenst.)	90.—
6.45 Št. Primož	100.—	7.10 Šmarjeta	90.—
6.55 Škocijan	100.—	7.25 Sele	90.—
7.10 Tinje	100.—	7.40 Borovlje	90.—
7.25 Celovec	80.—	7.45 Kapla ob Dravi	80.—
7.35 Kotmara vas	80.—	7.50 Št. Janž	80.—
7.45 Bilčovs	80.—	7.55 Bistrica	80.—
7.55 Št. Ilj	70.—	8.00 Sveče	80.—
8.05 Vrba	70.—	8.10 Podgorje	70.—
8.15 Rožek	70.—	8.15 Št. Jakob	70.—
8.30 Ločilo	40.—		

PRIJAVNICA

MLADINSKI DAN na Zilski Bistrici 6. 6. 1982

Ime: .....

Naslov: .....

Na Bistrico se bom pripeljal privatno

Želim se peljati z avtobusom

Na avtobus bom pristopil v .....

Prijavnico pošlji na sledeči naslov najpozneje do 31. maja 1982:

Katoliška mladina
Viktringer Ring 26
9020 Celovec/Klagenfurt

Selani slavili prvo zmago

Kar doslej ni uspelo Slovenskemu atletskemu klubu, je uspelo enajsterici DSG Sele. Tudi Selani so vigradno kolo začeli zelo slabo, porazi so se vrstili kar naprej. Minuli četrtek pa je ekipa izpod Košute lahko slavila prvo zmago v vigradnem kolu nogometnega prvenstva 2. razreda E. Na domačem igrišču so Selani imeli v gosteh enajsterico iz Vovbr. Vreme ni bilo nič kaj primerno za nogomet, saj je lilo, kot iz škafa. Selski nogometaši so igrali odlično, mreža nasprotnikovih vrat se je v prvem polčasu zatresla kar štirikrat, napadalci so bili tokrat odlično razpoloženi, nasprotnik ni imel skorajda nobene možnosti za zadetek. Po 90 minutah so Selani lahko slavili prvo zmago v vigradnem prvenstvu. Premagali so nasprotnika kar z 6:2.

V nedeljo pa so igralci DSG Sele morali na Rudo, kjer jih je čakala težka tekma. Saj je moštvo Rude uvrščeno na prvem mestu lestvice in šteje za prvega favorita za vstop v višji razred. Tudi tokrat so Selani igrali zelo dobro, odpovedal pa je na žalost vratar. Selani so izgubili tekmo z rezultatom 3:2.

Enajsterica DSG Sele zaseda trenutno 8. mesto na lestvici.

7. Partnerstvo — nežnost — spolnost

Vodi: dr. Marija Bakondy-Müller

8. Igralska skupina:

a) Uprizoritev evangelija za mašo;
vodi: Marjan Sticker

b) Uprizoritev skečev za popoldne;
vodi: Kr. Sadnikar

9. „S tem znamenjem spreminjamo svet“
Izdelovanje križev iz žebcljev

Vodita: Pepej Trampusch, Hanzi Certov

SPORED

- 9.00 Zbiranje pri ljudski šoli v Zahomcu
Peš hoja do cerkve na Bistrici
- 9.30 Skupen začetek z molitvijo in igro
- 10.00 Razdelitev v interesne skupine
- 12.15 Kosilo
- 13.45 Maša
- Nato Družabni popoldan — Na sporedu bo nastop skupine iz Ukeve, Jadagani, skeči, skupne pesmi, smešnice, skupni plesi
- 18.30 Odhod avtobusov

Naš športni reporter

piše Silvo Kumer

Na izrednem občnem zboru Avstrijske nogometne zveze, ki je bil zadnji teden, je avstrijski vrhunski nogomet nastopil novo pot v svoji zgodovini. Zastopniki zveznih dežel so se z dvotretjinsko večino odločili za bistveno spremembo v avstrijski prvi ligi, namreč, da bo prva liga v sezoni 82/83 štela šestnajst in ne

večja in se je danes že precej približala evropski ravni. Toda ta napredek ni ostal brez posledic: večina klubov je visoko zadolžena. Visoke plače igralcev in, zaradi majhne atraktivnosti posameznih tekem izostajajoči gledalci ter še druge težave, so zapustile v klubskih blagajnah veliko luknjo. Ravno zaradi teh

mesto. Zatorej Korošcem novi modus ne koristi dosti, razen da sta se na ta način rešila dva koroška kluba izpada. Osebnostno pozdravljam na novo urejeno zvezno ligo, kljub temu, da bi mogoče rajši videl igrati Celovško Avstrijo samo s sedanjimi prvotigaši. Gotovo bodo znana moštva z Dunaja ali iz Gradca privabila v celovški štadij veliko število gledalcev. Ali bo to tudi tedaj, ko bodo igrali v Celovcu manj znani klubi, ostane zame zaenkrat še vprašljivo. Nadalje se vprašam, kako bodo reagirali naši, z denarjem razvajeni nogometaši, na znižanje plač, katero bo menda po zahtevi zagovornikov novega modusa zneslo kar 25%. Prav gotovo bo večina profesionalcev to prebolela, drugi pa, kot naš „milijonski Hansi“, po mojem mnenju, in kot so že izjavili, tega nikdar ne bodo vzeli kar tako na znanje.

Marsikateri se bo podal v inozemstvo in bo tam služil še večje denarje, drugim pa bodo kljub morali nadalje plačevati velike vsote.

Upam, da bo na novo tvorjena zvezna liga pomagala klubom iz finančnih težav ter da bomo lahko videli dober nogomet. Veselilo bi me, če bi bili avstrijski zastopniki kljub višjemu številu moštev, ki bodo v naslednji sezoni igrali v 1. avstrijski ligi, v naslednjih tekmah za evropske pokale bolj uspešni kot v zadnjih letih.

Prva liga v novi obleki

kot doslej, dest moštev. Negativen višek tega občnega zbora je bil po glasovanju, ko je predsednik Avstrijske nogometne zveze min. Sekanina, ki je 4 leta uspešno nasprotoval tej spremembi, odločil svojo funkcijo.

Nedvomno so njegovi argumenti proti zvišanju števila moštev v najvišji avstrijski ligi tehtni, kajti kvaliteta igralcev in moštev v sedanjih, še obstoječi ligi, je bila iz sezone v sezono

finančnih težav so se odgovorni funkcionarji nogometnih zveznih dežel odločili za spremembo in v petem zaletu končno uspeli s svojo zahtevo. Za edinega koroškega zastopnika v bodoči prvi ligi, Avstrijo Celovec, ta sprememba ni dosti kaj prinesla. Letos je zmogla namreč podvig v 1. ligo z lastnimi močmi in bi to „pomoč“ potrebovala v zadnjih letih, ko je zasedla vsakokrat nevhvaležno 2.

V soboto in nedeljo bomo obiskali
Kostanje in Drabosnjakov „Pasijon“!

Drabosnjak na ljudskem odru

Binkoštna sobota in nedelja 1982: po 50-ih letih bodo Kostanjčani spet uprizorili Drabosnjakov „Pasijon“. Vabi domače Slovensko prosvetno društvo „Drabosnjak“, igrajo društveni igralci ter igralci iz okolice (režija: Igor Košir, scena: Saša Kump, kostumi: Milena Kumar) — na prostem in na farovškem skednju pri podružnici Zgornja vas na Kostanjah. V ta namen objavljamo članek o Drabosnjaku, velikemu slovenskemu bukovniku in ljudskemu dramatik, ki ga je napisal dvor. svet. dr. Pavle Zabltnik. Naše bralce pa bi prosili, da na binkoštno soboto ali nedeljo obiščejo Kostanje in si ogledajo „Pasijon“. Drabosnjak je s svojim „Pasijonom“ svoj čas privabil na Kostanje ogromne množice slovenskega ljudstva od blizu in daleč. Naj bi jih tudi odslej vabil kot nekda!

Dobrih dvesto let po svojem rojstvu (1768) naš bukovnik, ljudski pesnik in dramatik Andrej Schuster-Drabosnjak z Drabosinj pri Kostanjah še vedno živi med svojim ljudstvom po svojih delih kot „tisti mož iz Korotana, ki je pesmi iz zemlje oral“, kakor pravi pesnik Oton Župančič, kot tisti kmečki poet, ki je po ljudskem izročilu in lastni izpovedi pri oranju in drugem delu na polju zapisoval „rajme“, kot tisti bukovnik, ki je v svoji leseni „paštbi“ neutrudno bral in pisal bukve ter imel menda celo nekakšno svojo zakotno tiskarno. Pisati in brati se je menda naučil v ljudski šoli v Vrbi, ki so jo ustanovili prav v času, ko je bil Andrej star devet let (1777).

Bukovnik, ljudski dramatik

Drabosnjak je kot bukovnik prepišoval, prirejal in prevajal v slovenščino vse, za kar se je

ljudstvo zanimalo. Posredoval je svojim rojakom več priljubljenih ljudskih knjižic, kakor npr. Bukeli od Matjaža, Prerokovanja od tega Ebekšuštara, Historijo od te liepe Magdalone, idr. Vmes pa je koval še svoje „rajme“. Njegovi spisi so se širili med ljudstvom povečini v rokopisih, le nekaj jih je prišlo v tisk, med njimi socialno-kritična pesnitev Svovenje obace, mistični Marijin Pasijon in zbirka šegavih parodij in satiričnih pesmi.

Najbolj pa je Drabosnjak zaslovel kot ljudski dramatik s svojimi verskimi ljudskimi igrami, ki jih je po svetopisemskih zgodbah po svoje prikrojil za naše razmere ter jih po dejanju in obeležju postavil na naša domača tla. Priredil je šest svetopisemskih iger, od katerih so se v rokopisih, žal, ohranile le še tri: Pastirska ali božična igra, Igra o izgubljenem sinu in Igra o Kristusovem trpljenju ali Pasijon, tri pa so znane le še po

Noj na njim svoje noge umiti.
One žavbajo njega do nueg
Kaker bi biv on en Bueg.
On se najo veliko špendati,
Saj bi bueli bu tam burnim dati.
Povhno pukšico Alibastra je tam stavo
Kaku bi se to dragu predavo.
Noj ta burman kej davo.

Vse so njome na noge vlili
Ne viem kaj bojo za en von dobili.
To mene naj bolj mori
Kjer moje serce po denarjih gori
De bi napovnov enkrat možno
Kaku bi jes živev vušno.

Petrus
Kaj jes za en hudoben folk najdam
Mojster jest to kne lajdam.
Petrus odseka Malhusu ohu.

naslovih (Egiptovski Jožef, Bogati mož, Aman in Estera).

piše dr. Pavle Zabltnik

Kot dramatik je Drabosnjak z Antonom Linhartom v isti dobi stal ob zibelki slovenskega gledališča, samo da je Linhart v Ljubljani kot izobraženec priredil prvi dve slovenski drami za umetniško gledališče, Drabosnjak pa na Koroškem kot preprost kmečki poet več svetopisemskih iger za ljudski oder. Ohranjenim trem Drabosnjakovim igram je prof. Niko Kuret v sodobni priredbi za ljudski oder v požlahtnjenem jeziku med obema vojnama utrl pot celó k Slovencem onstran Karavank.

Kostanjčani so imeli sitnosti

Na Koroškem so posebno radi igrali Drabosnjakovo Pastirsko ali božično igro ne samo na Kostanjah, ampak tudi drugod, v Tmari vasi pri Lipi celó še do leta 1956. Navadno so šli z njo koledovat od hiše do hiše. Kostanjčani pa so jo zdaj po starem izročilu, v izvornem besedilu po ohranjenih rokopisih, spet postavili na ljudski oder.

Leta 1932, torej pred 50 leti, so Kostanjčani zadnjič igrali „Pasijon“.

Malhus

Avbe kaj hočam jes storiti
Te plešavec me hoča umoriti.

kne prosov

Saj bi on mene več kakor 12 milijonov, angelcov poslov.

Pa more vse taku biti,
De se more pismo dopolniti.

Hauptman

Maj maj, kaj taku strašno poka,
De še zapelavec na križi joka.
Doklier taku bliska noj germi
Le doró dajmo ahtingo mi.

Jud

Oh bode mar čej sodni den,
Alj pa pojda jo nja copernije na den.

Martli gori vstajajo noj grejo naprej,

On bo svojo copernijo nučov koker prej

Kjer so se ti mertli gori zbudili
Smo se vsi sivno čudili.

Jud

Jes še kne mo za res varjeti,
De bi mogov že mertov biti
Jes bodam že derforov (zvedov)
Bom ko njomi serce prebodov.
(stran)
Ali bode še kej klicov,

Primax

Oh Kristus jes se zahvalim tabe,
De si li to dobrueto storiv mene.
Oh tvoja kri mojam očesam pogled daj,
Noj mene še tabe na križi videti naj.

Zdej doró spoznam prava Boga,
Lepu za odpuščanje prosim ga.

Katera je Pilatuž k smerti obsodiv.

Le te je za gvišno božji sin biv.

Andrej Schuster-Drabosnjak je pisal v čudovitem kostanjškem narečju, katero domačini še danes govorijo. Ker Kostanjčani na binkoštno soboto in nedeljo igrajo Drabosnjakov Pasijon, smo vam pripravili nekatere verze iz te igre. Če ima kdo težave z besedilom, se lahko obrne na Kostanjčane.

Sedaj prida Judaš noj pravi

Pfuj pfuj en špot se nam godi
To se čudijo vsi ljudi.
Naša mojstra modruesti
Noj nja venčnuesti
kir per grešnikah sedi
To se vsači den godi,
de z njime jie noj pije
ino njih perjatov je.
Še te pregrešne žane
On kne odžane.
On na je persabe biti,

Zbor absolventov, vodi mag. Aleš Schuster, so vsi pozdravili

Dijaki so pod vodstvom profesorjev razstavili svoje slike na gimnaziji

Erika Wrolich vodi tamburaški zbor društva SPD „Jepa-Baško jezero“

Mešani mladinski zbor, vodi ga prof. Kovačič je ubrano prepeval

Profesorji in letošnji maturanti so se pomerili v prijateljski nogometni tekmi

Slovenska gimnazija goji tesne stike z različnimi šolami to in onstran meje. Obiski šol iz drugih zveznih dežel, kjer se krešejo misli in gradi prijateljstvo, stiki z šolami in gimnazijami na Koroškem so znak, da je gimnazija pripravljena imeti čim več in čim boljših stikov z drugimi ustanovami. Kot gimnazija narodne skupnosti pa goji tudi prijateljske in tesne stike ter povezave z gimnazijami in šolami v Sloveniji. Naj tu omenim samo dolgoletno sodelovanje z ravenško gimnazijo. Na isti ravni so stiki tudi z Osnovno šolo Vič-Ljubljana, ki je prišla v soboto čestitat profesorjem in dijakom Slovenske gimnazije. Folklorna skupina Vičanov je zaplesala slovenske in pa zlepe drugih jugoslovanskih narodov. Ravnateljica šole je zaželela gimnaziji še naprej veliko uspehov in je posebej poudarila aktiven delež k pri povezovanju med narodi. Ravnatelj šole je gostom iz Ljubljane podaril ploščo in pa almanah.

Ravnatelj dr. Reginald Vospnerek je nakazal tudi bodoče zahteve izobrazbe

Odprtost za sodelovanje

lam v Sloveniji. Naj tu omenim samo dolgoletno sodelovanje z ravenško gimnazijo. Na isti ravni so stiki tudi z Osnovno šolo Vič-Ljubljana, ki je prišla v soboto čestitat profesorjem in dijakom Slovenske gimnazije. Folklorna skupina Vičanov je zaplesala slovenske in pa zlepe drugih jugoslovanskih narodov. Ravnateljica šole je zaželela gimnaziji še naprej veliko uspehov in je posebej poudarila aktiven delež k pri povezovanju med narodi. Ravnatelj šole je gostom iz Ljubljane podaril ploščo in pa almanah.

Praznični dnevi za dijake, profesorje, absolvente, starše

Le malo je jubilejev in praznikov, ki se jih veselimo vsi. Takšen povod veselja je 25-letnica obstoja Slovenske gimnazije v Celovcu, edine in osrednje slovenskokoroške izobraževalne ustanove. Prejšnji petek, sobota in nedelja so bili za Slovensko gimnazijo, za dijake in profesorje, starše in vse nekdanje učence gimnazije praznični dnevi. Slavnostna akademija je bila v nedeljo popoldan v Delavski zbornici.

V 2. odstavku člena 7 Avstrijske državne pogodbe iz leta 1955 piše tako: „Avstrijski državljani slovenske in narodne manjšine na Koroškem, Gradiščanskem in Štajerskem imajo pravico do osnovnega pouka v slovenskem ali hrvaškem jeziku in do sorazmernega števila lastnih srednjih šol; v tej zvezi bodo šolski učni načrti pregledani in bo ustanovljen oddelek šolske nadzorne oblasti za slovenske ali hrvaške šole.“

Toliko sedmi člen ADP. Ideja o

lastni gimnaziji za Slovence pa je dejansko starejša kot državna pogodba. Dve leti po podpisu le-te je 9. maja 1957 tedanji minister za pouk, dr. Drimmel dekretiral „Realno gimnazijo za Slovence“ v Celovcu in pa začetek pouka s šolskim letom 1957/58. Ravnatelj šole je postal izkušeni ter priznani pedagog in narodni delavec dr. Joško Tischler. Prav on ima tudi največje zasluge za ustanovitev Slovenske gimnazije. Gimnazija je bila „v kvartiru“ v LerchenfelderstraÙe, pouk je bil popoldanski, tri razredi, 101 učencev in 11 profesorjev — to je bil startni kapital šole, ki so ji slovenski starši zaupali svoje otroke. Začetek šole, ki so jo mnogi in močnejši gledali z mačehovskimi očmi.

Rahla bilka pa je v teku 25 let zrasla v močno drevo, čigar sadovi so za slovensko narodno skupnost izjemne važnosti in potrebe. Drevo je tako močno in zdravo, da se v njegovi senci že malo oddahnemo. Praznovanje 25-letnice je od vsega začetka bilo zamišljeno in zasnovano zelo široko. Naj bi se izpričala res ozka vez med rojaki in gimnazijo, naj bi bil prikazan trd, samo z delom dosežen in zato uspešen razvoj naše osrednje šolske ustanove.

Osrednjo vsakoletno gimnazijsko prireditev, akademijo, je obiskalo ogromno število rojakov z Zile, iz Roža in Podjune ter z Gur. Dvorana vseh skoraj ni mogla sprejeti. Spored je začel tamburaški zbor iz Loč, ki ga vodi absolventka gimnazije, Erika Wrolich. Potem je ravnatelj gimnazije, dr. Reginald Vospnerek pozdravil vse navzoče, med njimi tudi precej častnih gostov:

Ministerialni svetnik dr. Zechner, dvor. svet. inšpektor dr. Valentin Inzko z ženo, konzul Ciril Stern z ženo, gen. konzul SFRJ Marko Kržišnik z ženo, konzul SFRJ Alfonz Naberžnik z ženo, celovski župan dvor. svet. Leopold Guggenberger, predsednik dež. zbora Josef Guttenbrunner, monsignor dr. Horn-

bock, podpredsednik dež. šol. sveta dr. Lindner, dež. inšp. dr. Scherbant, dir. dež. šol. sveta dvor. svet. dr. Gassler, višji vladni svet. inšp. Rudi Vouk, Majda Poljanšek, minister v slovenski vladi, predsednik NSKS dr. Grilc z ženo, predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser, zastopnik SZDL Danilo Turk, avstrijski atašee v Beogradu dr. Zdravko Inzko, prof. Vladimir Klemenčič, Janez Stigar, prof. Tone Golčar in Janez Šušnik.

Ravnatelj dr. Vospnerek je v svojem govoru dejal, da v deželi in državi, ki ima šole z bogato in večstoletno tradicijo, 25 let pomeni kratko, skorajda otroško dobo za šolo. Za narodnostno skupnost pa, ki ji usoda v tisočstiristoletni dobi avtohtone naselitve v tem prostoru ni dodala sedeža ob bogati mizi, pomeni četrstoletna zgodovina višjega izobraževanja dragoceno obdobje.

Slovenska gimnazija si je utrdila svoj položaj znotraj narodnostne skupnosti in znotraj deželnega ter državnega pedagoškega dogajanja. Nato je zavzel stališče k napadom na gimnazijo in rekel: „Veliki strup, za kakršnega so nas označi-

le in nas v teh dneh spet označuje — in v blatijo sovražne sile, vsekar ne moremo biti, sicer bi bila že zdavnaj zamrla tista kulturna misel, ki so jo kakor iskro zasejali prvobitniki slovenske višje šole.“ Posebej se je spomnil ustanovnega ravnatelja šole dr. Joška Tischlerja, ki bi se gotovo veselil plodnega in vidnega težaškega dela gimnazije za slovensko narodno skupnost.

Da so absolventi povezani z gimnazijo, ki je bila njih domovina, je skozi odlično otroško in mladostniško dobo, dokazuje njih sodelovanje pri akademiji. Ravnatelj šole je nato opozoril na potrebo senzibilizacije za gospodarske in tehnične probleme sveta in je kot pomemben korak na tej poti omenil abiturientski tečaj.

Zastopnik zadržanega ministra za pouk in umetnost dr. Sinowatz, ministerialni svetnik dr. Zechner je dejal, da je temelj Slovenske gimnazije sedmi člen ADP in da je gimnazija kot ustanova čisto uspešna. Poslojpe gimnazije je bilo mrtvo delo, če je ne bi prevevala volja, marljivost učiteljev in učen-

cev in se je vsem zahvalil za storjeno delo. Dejal je, da naj nihče nima strahu pred izgubo slovenske identitete, bitnostjo in slovensko kulturo.

Inšpektor Rudi Vouk, ki je govoril v imenu deželnega glavarja in zadržanega predsednika deželnega šolskega sveta Kircherja je zaželel gimnaziji, naj bo njena rast še naprej tako uspešna kot dosedaj. Zahvalil se je staršem, ki so zaupali svoje otroke gimnaziji. Slovenska gimnazija je obogatitev za koroško in avstrijsko javnost in je zaključil svoj pozdravni govor z besedami: Naj živi Slovenska gimnazija.

Ministrica v slovenski vladi in predsednica republiške konference za vzgojo, tovarišica Majda Poljanšek je potrdila važno vlogo gimnazije za rast in krepitev slovenske narodne skupnosti na Koroškem in je posebej omenila visoko humanistično usmerjenost šole in njenih dijakov ter pomembnost ustanove pri krepitev mednarodnih stikov.

Predsednik Združenja staršev, dipl. trg. Janko Urank se je na začetku svojega govora spomnil umr-

lega selskega župnika Alojzija Vavtija in dvorana je njegov spomin počastila s trenutkom molka. Kot prvi predsednik Združenja staršev je spremljal razvoj gimnazije in je rekel, da so se sadovi neumornega dela kaj kmalu pokazali. Gimnazija je dijake vzgajala v dobre državljane in demokrate, ki se zavedajo svojih dolžnosti in svojih pravic. Pozval je vse, da ob tem jubileju in ob 40-letnici preganstva ter upora koroških Slovencev kot enakopravni avstrijski državljani poživimo slovensko zavest in ponos, ker nismo brezpravna raja ter se možato postavimo za svoje pravice.

Po teh pozdravnih besedah se je na odru razvil pester in raznolik program — pač ustrezen jubileju. Nihče ne more seštet ur in dnevov vaj ter priprav — v nedeljo je vse teklo kot na „žnurci“. Poleg skupine pobratenega društva „Jepa-Baško jezero“ so nastopile še skupine gimnazijcev in pa absolventov. Vsi so zgradili čudovito enoto in skupnost. Gimnazijske skupine so bile mešani mladinski zbor in mladinski zbor, ki ju vodi profesor Kovačič, zbor 5.A razreda, ki ga vodi prof. Feinig. Prav razveseljive in za bodočnost pomembne pa so razne samoiniciative dijakov, kot pop-skupina Jadagani, tercet družine Šturm in zborček 7.A razredkama, ki ga vodi Magda Wernig. Kar tako naprej.

Telovadni vložki so bili že vsekoli važen sestavni del akademij. Prof. Kupper je za letos pripravil s svojimi telovadci odlično izveden gimnastično-telovadni prizor. Povezanost bivših dijakov in absolventov gimnazije s svojo šolo

pa so potrdili ansambel „Drava“, duo Irena in Roman Verdel, Eda in Silvija Velik, ki pa v nedeljo v Delavski zbornici žal nista mogli nastopiti, Magda Koren, ansambel „Mladi mi“, Mešani zbor Kluba slovenskih študentov v Gradcu, „Veseli študentje“ in Zbor absolventov gimnazije, ki ga je vodil Aleš Schuster.

Povezovalca, Marica Hribernik in Miha Vrblinc sta že kot v Ljubljani opravila svojo nalogo odlično.

Veličasten in tudi smiselno pravi zaključek akademije pa je bil nastop vseh gimnazijskih zborov in zbora absolventov, ki so ob spremljavi Jadaganov zapeli „Koroško budnico“.

O tej akademiji smemo zapisati, da je bila gotovo ena od tistih, ki bo ljudem ostala v dobrem spominu. Bila je verodostojna slika delovanja slavljence — Slovenske gimnazije in njene tesne in prisrčne povezanosti z našimi rojaki in vsemi ljudmi dobre volje.

Pripravil Franc Wakounig

Trio družine Šturm nastopa tudi pri prireditvah domačega društva SPD „Srce“

Čestitke drugemu ravnatelju.

„Veseli študentje“ so kot nekoč navdušili vse navzoče

Telovadni vložki prikazujejo visoko raven telesne vzgoje

25 let gimnazije — 40 let preganstva in upora

zero“ Franc Černut iz Loč ter predsednik Združenja staršev na gimnaziji, Janko Urank. Z velikim zanimanjem so dijaki sledili pričevanjem živih prič, ki so okusile izgnanstvo, doživele „pravico nacističnih sodišč“ in gladovale ter stradale v fabrikah smrti — kacetih. Pričevanja je organizatorično pripravil prof. Štefan Pintar. Popoldan pa so se na gimnazijskem igrišču pomerili v nogometu profesorji in letošnji maturanti. Le za las in

je zelo številno izbral možnost pogovora. Izkazalo se je, da je zanimanje za gimnazijo precejšnje, da pa zadnji napadi na gimnazijo, mazaška akcija in tendenciozno poročanje ter skandalozno namigavanje ne služijo odkritemu prijateljstvu in zblizovanju med obema narodoma na Koroškem. Ravnatelj gimnazije, dr. Vospnerek in nadzornik dr. Inzko sta odgovarjala na številna vprašanja in sta popravila marsikatero napačno in izkrivljeno informacijo.

Mladina sledi pod sliko očeta Slovenske gimnazije, dr. Joška Tischlerja.

Absolventa Irena in Roman Verdel

Najbolj daleč iz vzhoda je prišel šrateljček (Suha).

Pod vodstvom kaplana Jurija je cela dvorana pela in igrala.

Najbolj daleč iz zahoda so prišle rožice (Zilska Bistrica).

Otroci — polni veselja in radosti.

Otroški dan v Št. Jakobu

Juhuhu, tralala - naša je bodočnost vsa

Peli so, da je bilo veselje.

Otroci iz Železne Kaple: čeprav so še zelo majhni, se znajo že dobro zavrteti.

Ali stari ali mladi, vsi so sodelovali radi.

Nad 700 otrok je prišlo na Otroški dan, ki je bil kot vsako leto tudi letos na Vnebohod. Bil je pod geslom „Zalivaj rožo miru“. Zato so otroci prišli okrašeni z rožami, in vsaka skupina je še posebej prinesla veliko rožo več kot meter visoko. Te rože so otroci doma naredili iz papirja, in se tako pripravili na Otroški dan. Dopoldne je bila maša v farni cerkvi, ki jo je vodil kaplan Jurij Buch, petje so pa instrumentalno podpirali Šentjakobčani. Ko so se otroci po popoldanskem odmoru okrepčali s hrenovkami in limonado, in po nekaj skupnih igrah se je začel popoldanski spored. Najprej so otroke pozdravili in jim zapeli otroci iz Št. Jakoba, katerih je bilo za cel oder, pod vodstvom Janeza Jenkota in sr. Antonije. Zaplesali so otroci iz Železne Kaple (vodi Urška Paul), Božjega groba (Hilda Opetnik) in Sel (Zalka Olip). Igrico „Zakaj telovadi“ je pokazal Št. Lipš (Pepca Weis) in „Pomladni pogovor“, Zilska Bistrica (Milena Pipp). Slišalo se je tudi veliko starih in novih pesmi, ki so jih zapeli otroci iz Škofič (Marica Hartman-Tischler), Št. Lipša (Pepca Weis), Šmarjete (Inge Pöcheim), Št. Ilja (Sabina Metschina), Celovca (Lenčka Kupper), Žvabeka (Rozina Katz), s Suhe (Pepej Krop), z Zilske Bistrice (Milena Pipp), iz Št. Janža (Ivana Weis, Krista Blüml), Sveč (Marija Feinig), Šmihela (Marija Sadjak), z Radiš (Leni Lampichler), iz Škocijana (Helga Mlinar, Hanca Riegelnik) in Sel (Zalka Olip). Iz Št. Vida sta prišla dva fanta, da sta zaigrala na harmoniko in trompeto. Pri vseh skupinah se je poznalo, da so voditelji investirali veliko truda in časa, da so otroke to naučili, kar so ta dan pokazali. Zato se jim po tej poti prav srčno zahvalimo. Po vsaki drugi ali pa tretji točki je pa cela dvorana pod vodstvom kaplana Jurija, kakšno pesem skupaj zapela ali zaigrala. Po zaključni skupni pesmi „Kaj zato, če tud' sonca dan's ne bo...“ (melodijo in besedilo je pripravila Lenčka Kupper) so se vsi zadovoljni in veseli vrnili domov, pa čeprav je ravno takrat začelo močno deževati.

Kajti pri petju in pri smehu je našim otrokom bilo lepo, kisló se ni držal nihče, skratka: čutili so radost in veselje.

Cerkev je bila napolnjena do zadnjega kotička.

Kaj zato...

Dobre volje smo mi ker mladost nas veseli,
zdaj zapojmo na ves glas, sreča radost je pri nas.

Kaj zato, kaj zato, če tud' sonca dan's ne bo,
saj pri petju in pri smehu nam vseeno bo lepo.

Kdor se kisló drži, ga gotovo kaj teži,
mu ponudimo roko, v dvoje vse bo lažje šlo.

Kaj zato, kaj zato, če tud' sonca dan's ne bo,
saj pri petju in pri smehu nam vseeno bo lepo.

Juhuhu, tralala naša je bodočnost vsa.
Se ničesar ne bojim vse še enkrat ponovim.

Kaj zato, kaj zato, če tud' sonca dan's ne bo,
saj pri petju in pri smehu nam vseeno bo lepo.

Otroci iz Celovca so bili prvič na Otroškem dnevu.